

Fremsat den 25. februar 2021 af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Rasmus Prehn)

Forslag

til

Lov om ændring af fiskeriloven

(Ændrede vilkår for registrering som erhvervsfisker og erhvervsfiskerselskab, forenkling af bierhvervsfiskerreglerne, indberetningspligt for fritidsfiskere, krav om digital kommunikation, kontrolpunkter til søs m.v.)

§ 1

I fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 21. marts 2019, som ændret ved lov nr. 558 af 7. maj 2019 og lov nr. 559 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, nr. 1, § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 16, stk. 2, nr. 1, udgår »efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4.«.

2. I § 14, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »dansk indfødsret«: »er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser«, og efter »registreringen,« indsættes: »og«.

3. § 14, stk. 1, nr. 2, ophæves.
Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

4. I § 14, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 2, ændres »bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri« til: »personlige indkomst i de foregående 24 måneder stammer fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj med reel tilknytning til dansk fiskerihavn«.

5. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Registrerede erhvervsfiskere efter stk. 1 skal for at opretholde registreringen kunne dokumentere, at kravet i stk. 1, nr. 1, er opfyldt, og at mindst 60 pct. af deres personlige indkomst de foregående 12 måneder stammer fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj eller fra anden personlig arbejdsindsats i fiskeriet med reel tilknytning til dansk fiskerihavn.«

6. I § 14, stk. 3, 1. pkt., ændres »bruttoindkomst ved personlig virksomhed, jf. stk. 1, nr. 3,« til: »personlig indkomst, jf. stk. 1, nr. 2,« og i stk. 3, 3. pkt., ændres »bruttoindkom-

sten fra erhvervsfiskeri for personer,« til: »indtægter fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj, jf. stk. 1, nr. 2, for personer,«.

7. § 14, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om reel tilknytning til dansk fiskerihavn og om personlig indkomst, der stammer fra anden personlig arbejdsindsats i fiskeriet.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at personer i forbindelse med relevant uddannelse kan registreres og opretholde registreringen som erhvervsfisker med A-status, selvom betingelserne i stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt.«

8. I § 16, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 21, stk. 1, eller« til: »§ 21, stk. 1,«, og i nr. 2 indsættes efter »§ 21, stk. 1«: », eller«.

9. I § 16, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.«

10. § 17 affattes således:

»§ 17. En person er berettiget til registrering som bierhvervsfisker, når vedkommende har dansk indfødsret, er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, og hvis vedkommende:

- 1) inden for de seneste fem år fra ansøgningstidspunktet har været registreret som erhvervsfiskere, eller
- 2) har tilladelse til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område, jf. § 19.

Stk. 2. Bierhvervsfiskeres fiskeri skal for at opretholde en registrering efter stk. 1, nr. 1 eller 2, have fiskeri med en landingsværdi på mindst 5.000 kr. i det forudgående kalenderår, dog 2.000 kr. for personer, der har nået folkepensionsalderen.«

11. I § 18 ændres »må kun« til: »skal«, og »og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet medhjælp« ændres til: », dog kan anvendes medhjælp om bord.«

12. I § 19 *stk. 1*, ændres »nr. 3« til: »nr. 2«.

13. I § 21, *stk. 1*, indsættes efter »sociale,«: »økonomiske«, og efter »taler herfor« indsættes: », eller opretholder en registrering i op til 3 år, når den manglende opfyldelse vurderes at skyldes havari, biologiske- eller markedsmæssige forhold i erhvervet.«

14. I § 27, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »ved fritidsfiskeri«: », samt om indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskeri.«

15. I § 32, *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »i en afstand af 100 m«: »og derunder«.

16. I § 38, *stk. 3*, ændres »forbindelse« til: »tilknytning«.

17. I § 39, *stk. 3*, ændres »kan meddele« til: »kan fastsætte regler om«.

18. I § 54, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »ret til at oppebære folkepension« til: »nået folkepensionsalderen«.

19. I § 112 *c*, *stk. 1*, indsættes efter »kommunikation i henhold til«: »regler udstedt i medfør af § 35, stk. 2, og«.

20. Efter § 124 indsættes:

»§ 124 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om kontrolpunkter til søs til kontrol i henhold til loven, regler fastsat i medfør af loven og de i § 10 nævnte EU-retsakter.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2021.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Ændring af tilknytningskravet
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Ændring af indkomstkravet samt ophævelse af beskæftigelseskravet i reglerne for registrering og opretholdelse af registrering som erhvervsfisker med A-status
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Registrering som erhvervsfisker med A-status på baggrund af en fiskerirelevant uddannelse
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Lempelse af betingelserne for registrering af erhvervsfiskerselskaber
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Forenkling af reglerne for bierhvervsfiskeri
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
 - 2.6. Fravigelse af reglerne for registrering og opretholdelse af registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
 - 2.7. Indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.7.3. Den foreslåede ordning
 - 2.8. Undtagelse fra ejerkrav i forbindelse med udstedelse af fiskerilicens
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.8.3. Den foreslåede ordning
 - 2.9. Fritagelse for lystfiskertegn
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.9.3. Den foreslåede ordning
 - 2.10. Udvidelse af hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

- 2.10.3. Den foreslåede ordning
- 2.11. Kontrolpunkter til søs
 - 2.11.1. Gældende ret
 - 2.11.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.11.3. Den foreslåede ordning
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne
- 6. Klima- og miljømæssige konsekvenser
- 7. Forholdet til EU-retten
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget fremsættes på baggrund af en gennemgang af regelgrundlaget for fiskeriforvaltningen foranlediget af Rigsrevisionens revision af forvaltningen på området i 2017. Formålet med lovforslaget er at justere betingelserne for registrering som erhvervsfisker i Danmark i overensstemmelse med EU-retten, at styrke Fiskeristyrelsens mulighed for kontrol til søs samt at lette dokumentationskrav for bierhvervsfiskere og administrative byrder for myndighederne.

For så vidt angår kravene til registrering som erhvervsfisker foreslås ændringer og forenklinger af reglerne.

Der foreslås ændring af indkomstkravet samt ophævelse af beskæftigelseskravet i reglerne for registrering og opretholdelse af registrering som erhvervsfisker med A-status (hovederhverv). Ændring af indkomstkravet indebærer, at kravet om 60 pct. indtægt fra personlig virksomhed erstattes med et krav om 60 pct. personlige indkomst, som stammer fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj.

Der foreslås ændring af tilknytningskravet, således at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at udstede regler om, at erhvervsfiskere med A-status skal kunne dokumentere at have reel tilknytning til dansk fiskerihavn ved enten at operere fra et fast forretningssted i Danmark, ved at lande en vis del af fangsten i dansk havn eller ved at en vis del af fangstrejserne udgår fra dansk havn.

Der foreslås indført bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler med henblik på at gøre det muligt fremover at blive registreret eller opretholde en registrering som erhvervsfisker med A-status på baggrund af en fiskerirelevant uddannelse. Som følge af, at der foreslås præcisering af indkomstkravet i loven, således at der i loven indføres krav om, at den personlige indkomst skal stamme fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj, gives ministeren ligeledes bemyndigelse til at fastsætte regler om, at A-status kan opretholdes på baggrund af anden personlig arbejdsindsats i fiskeriet. Med denne bemyndigelse kan erhvervsfiskere med ejerskab af fiskefartøjer, ligesom i dag, opretholde deres A-status, hvis de overgår til beskæftigelse i fiskeriet gennem en arbejdsindsats i land.

Det foreslås, at betingelserne for registrering af erhvervsfiskerselskaber i højere grad koordineres med selskabslovgivningen, således at krav i fiskeriloven i mindre grad forhindrer ejerkonstruktioner mellem personer og selskaber, som er mulige i henhold til selskabslovgivningen.

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fravigelse af kravene for registrering af erhvervsfiskerfartøjer for ejere, som overtager fartøjer som led i gældsfyldestgørelse, eller hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

Det foreslås, at hjemlen i fiskeriloven til at fastsætte regler om digital kommunikation udvides, således at den også omfatter kommunikation vedrørende de regler, som ministeren agter at fastsætte vedrørende øvre grænser for det samlede ejerskab af kvoteandele. Udgangspunktet vil herefter være, at fiskerivirksomheder har pligt til at anvende digital kommunikation ved indberetning af kvoteandele.

For så vidt angår bierhvervsfiskeri foreslås en forenkling af reglerne, herunder at kravet om, at mindst 5 pct. af en bierhvervsfiskers indkomst skal stamme fra fiskeri, erstattes med en beløbsgrænse, der relaterer sig til landingsværdier. Det foreslås også, at det bliver tilladt for bierhvervsfiskere at have medhjælp om bord.

For både erhvervsfiskeri og bierhvervsfiskeri foreslås, at der kan gives dispensation fra reglerne for registrering og opretholdelse af registrering i tilfælde af havari, biologiske forhold i visse fiskebestande eller markedsmæssige forhold i erhvervet.

Der foreslås indført en bemyndigelse til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte nærmere regler om kontrolpunkter til søs. Den foreslåede bemyndigelse vil således kunne anvendes alle steder, hvor der er indikationer om manglende overholdelse af fiskerireglerne, og hvor der er behov for skærpet kontrol. Dette omfatter misrapportering af fangster i forbindelse med farvandskifte, fiskeri i lukkede områder, i en forbudsperiode, uden at have en kvote, eller efter at have opbrugt sin kvote eller ud over en tilladt dybde, fiskeri direkte efter en bestand som der er indført fiskeristop for eller fiskeriforbud på, slukning af VMS/AIS m.v.

Desuden vil den nye bemyndigelse kunne anvendes, når fartøjer indkaldes til kontrol på en position, som er hensigts-

mæssig i forhold til fartøjets og kontrollfartøjets individuelle placering samt de aktuelle vejrforhold, herunder dårligt vejr. Indkaldelse til kontrol på en defineret position vil således skulle udføres mindst muligt indgribende for fartøjerne i relation til transporttid til og fra kontrolpunktet, og sejltiden for fiskefartøjet forventes i gennemsnit ikke at blive forøget med mere end 1 time.

Anvendelse af et kontrolpunkt til søs indebærer, at et fartøj indkaldes til kontrol på en af kontrolmyndigheden defineret position, som befinder sig på samme rute, hvor fartøjet sejler, og således at kontroltidspunktet fastsættes til efter fartøjet er færdig med at fiske.

For så vidt angår rekreativt fiskeri foreslås ministeren be myndiget til at fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for fritidsfiskere, således at disse forpligtes til at indmelde tabte redskaber (garn, ruser m.v.) for at bekæmpe spøgelsesnet og forurening af naturen.

Angående lystfiskertegn foreslås en ændring, med henblik på at harmonisere danske regler med EU-retten. Efter de gældende regler er personer med ret til folkepension fritaget for pligten til at have lystfiskertegn. Med lovforslaget fritages enhver, der har nået folkepensionsalderen, for denne pligt.”

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af tilknytningskravet

2.1.1. Gældende ret

Retten for personer til at drive erhvervmæssigt fiskeri med et erhvervsfiskefartøj i saltvand forudsætter, at vedkommende er registreret som erhvervsfisker med A-status, jf. lovens § 14, stk. 1 og 4, eller § 21, stk. 1, eller som bierhvervsfisker, jf. § 17, stk. 1 og 3, eller § 21, stk. 1, og indebærer bl.a. opfyldelse af et tilknytningskrav i form af dansk indfødsret eller bopæl i Danmark de seneste to år. Da retten til at eje et erhvervsfiskefartøj med kvoter forudsætter, at mindst 2/3 af ejerne er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfisker, jf. § 39, stk. 1, bliver muligheden for ejerskab af kvoteandele også indirekte koblet til tilknytningskravet som betingelse for at blive registreret som erhvervsfisker med A-status eller bierhvervsfisker.

Udenlandsk ejerskab af danske fiskekvoter er dog muligt i følgende tre tilfælde: 1) Udenlandske fysiske personer, som kan dokumentere tilknytning til dansk fiskeri i henhold til regler udstedt i medfør af § 14, stk. 4, 2) udenlandsk ejede selskaber (for eksempel aktieselskab), der er godkendt i Danmark efter fiskeriloven som et erhvervsfiskerselskab, jf. § 16, og som for minimum 2/3-dels vedkommende er ejet af en eller flere fysiske personer, som kan dokumentere tilknytning til dansk fiskeri eller 3) udenlandske personer eller selskaber, som ejer mindre end op til 1/3-del af et godkendt erhvervsfiskerselskab.

EU's kvotesystem skal sikre, at de fiskekvoter, som et land er tildelt, giver en relativ stabilitet i det pågældende lands fiskeri. I den danske fiskerilov er der derfor som udgangspunkt et krav om, at en erhvervsfisker med A-status

eller en bierhvervsfisker skal være dansk statsborger eller have haft uafbrudt bopæl i Danmark i mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen som erhvervsfisker eller bierhvervsfisker, jf. fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1. Disse regler antages at sikre, at fiskerne har en tilknytning til dansk fiskeri og omtales samlet som ”tilknytningskravet”.

I medfør af § 3, stk. 2, og § 4, stk. 2, i dagældende lov om saltvandsfiskeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 29. september 1993, som er videreført som § 14, stk. 4, og § 17, stk. 3, i fiskeriloven blev der i 1996 udstedt bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 om etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed ved udøvelse af erhvervmæssigt fiskeri. Den gældende bekendtgørelse regulerer adgangen for personer, der ikke har dansk statsborgerskab eller fast bopæl, men som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS's regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, til at blive registreret som henholdsvis erhvervsfiskere og bierhvervsfiskere. Disse personer kan registreres som erhvervs- eller bierhvervsfisker, såfremt den pågældende, ud over de øvrige krav i § 14, stk. 1, nr. 2 og 3, eller § 17, stk. 4, kan dokumentere at have tilknytning til dansk fiskerierhverv, jf. § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1, og for erhvervsfiskere, at de øvrige betingelser i nu § 14, stk. 1, er opfyldt. Retten til at være registreret bortfalder, når pågældende ikke længere kan anses at have tilknytning til dansk fiskerierhverv jf. § 1, stk. 2, og § 2, stk. 2.

Opfyldelse af kravet om tilknytning til dansk fiskeri kan dokumenteres ved for eksempel at have fast forretningssted i Danmark, eller at mindst 50 pct. af landingsværdien af den pågældendes samlede landinger sker i dansk havn, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 3. Siden 2010 har omkring 50 personer fået en godkendelse efter reglerne, mens 2 personer har fået et afslag.

Det er dog muligt for både fysiske og juridiske personer uanset nationalitet og hjemsted, og som ikke er danske erhvervsfiskere eller har ovennævnte tilknytning til dansk erhvervsfiskeri, at være medejere med op til 1/3 af et registreret erhvervsfiskerselskab, jf. fiskerilovens § 16, stk. 1, forudsætningsvis.

2.1.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

EU-Kommissionen vurderede i 1996, at tilknytningskravene fastsat i den daværende lov om saltvandsfiskeri, som er videreført uændret i fiskeriloven, jf. § 14, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1, og bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 om etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed ved udøvelse af erhvervmæssigt fiskeri var i overensstemmelse med EU-retten.

Selv om reglerne oprindeligt er godkendt af Kommissionen, vurderer Ministeriet for Fødevarer, landbrug og fiskeri i lyset af senere EU-retspraksis, at retsstillingen har udviklet sig således, at der ikke i dag kan stilles differentierede krav til personer med dansk indfødsret og EU/EØS-borgere i forhold til krav om tilknytning til dansk fiskeri. Reglerne er blevet drøftet med Kommissionen, og Kommissionen har i den forbindelse lagt vægt på, at EU-retten forbyder

forskelsbehandling på grundlag af statsborgerskab og opholdssted. Det vurderes på denne baggrund, at det gældende tilknytningskrav i bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 ikke længere er i overensstemmelse med EU-retten, fordi kun EU/EØS-borgere skal opfylde supplerende krav om tilknytningen til dansk fiskeri.

Bemyndigelsen i gældende § 14, stk. 4, til at fastsætte nærmere regler om tilknytningskravet for personer, der er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS's regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, men som ikke opfylder tilknytningskravene i § 14, stk. 1, nr. 1 og § 17, stk. 1, giver i dag ikke mulighed for at fastsætte tilsvarende krav for danske statsborgere og personer med bopæl i Danmark i en periode på to år.

Det vurderes derfor, at loven bør ændres, således at både personer som har dansk indfødsret, har haft bopæl i Danmark i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, samt personer omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser sidestilles, så disse persongrupper alle skal opfylde samme krav om tilknytning til krav til dansk fiskeri. På baggrund heraf vurderes, at fiskerilovens §§ 14, stk. 1 og stk. 4 og § 17, stk. 1, og stk. 3, bør ændres.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har vurderet, at det gældende tilknytningskrav for EU/EØS-borgere i form af et krav om, at en vis andel af fangster skal landes i danske havne, vil være i overensstemmelse med EU-domstolens praksis, såfremt dette krav også stilles til egne statsborgere og personer med bopæl i Danmark i en uafbrudt periode på to år. Med kravet om tilknytning til dansk havn varetages det legitime hensyn til at sikre, at Danmarks nationale kvote kommer de områder til gode, som historisk har været afhængige af fiskeriet og de erhvervsaktiviteter, der knytter sig hertil.

EU-Domstolen har forholdt sig til hensynet bag fordeling af det økonomiske udbytte ved fiskekvoterne i dom af 14. december 1989 i sag C-216/87, Jaderow, hvor domstolen, præmis 21-27, udtalte, at formålet med selve ordningen med fiskerikvoter navnlig er at sikre, at hver enkelt medlemsstat får en del af Fællesskabets samlede tilladte fangstmængde, som i det væsentlige skal fastsættes på grundlag af de fangster, som det traditionelle fiskeri og de områder, hvor den lokale befolkning er særlig afhængig af fiskeriet og de dertil knyttede industrier, har draget fordel af før indførelsen af kvoterne. På baggrund af dommen vurderes det muligt at forfølge hensynet til, at det økonomiske udbytte ved fiskeriet kommer lokalbefolkningen til gode. Dette vil kunne varetages gennem krav om, at en del af fangsten skal landes i danske havne eller at en del af fangstrejserne skal udgå fra danske havne.

Ligesom det gældende tilknytningskrav i bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 om etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed ved udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri, der fastsætter krav om 50 pct. fangstlanding i dansk fiskerihavn, vil de nye tilknytningskrav angå driften af den

eller de fiskefartøjer, hvorfra vedkommende, der ønsker registrering som erhvervsfisker med A-status, udøver fiskeri.

Tilknytningskravet vil kunne kobles til kravet om en vis andel personlig indkomst fra erhvervsfiskeri ved at præcisere, at arbejdsindsatsen, som indkomsten stammer fra, skal komme fra en personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj med reel tilknytning til dansk fiskerihavn. Opfyldelse af tilknytningskravet vil således hænge sammen med opfyldelse af indtægtskravet og den periode, som knytter sig hertil.

Efter Fødevarerministeriets vurdering er betingelser om landingers eller fangstrejseres tilknytning til danske havne på linje med de betingelser, som EU-Domstolen bedømte i Jaderow-sagen, forudsat at andelen af landingerne i dansk havn fastsættes til 50 pct., og forudsat at betingelserne er alternative, således at tilknytningskravet vil være opfyldt, hvis alene én af de to opstillede betingelser er opfyldt. Betingelsen om fangstrejser udgået fra dansk havn er ikke helt lig med betingelsen i Jaderow-sagen om anløb af britiske havne med bestemte mellemrum, men har lighedstegn hermed, idet formålet med både de britiske regler og de med dette lovforslag påtænkte danske regler er at sikre fartøjets jævnlige tilstedeværelse i en national havn. Dommen fastlægger ikke en specifik grænse for, hvor tæt en tilknytning til nationale havne EU-domstolen accepterer for eksempel ved fastsættelse af kravet om en vis andel fangstlandinger i en medlemsstat, grænsen herfor vil afhænge af en proportionalitetsvurdering.

De påtænkte danske regler vurderes ikke at være mere restriktive end de regler, som EU-Domstolen bedømte i Jaderow-sagen. Derfor vurderes det, at der kan stilles krav om, at en vis del af fangsten skal landes i dansk havn, eller at en del af fangstrejserne skal udgå fra dansk havn, så længe et af kravene ikke udgør det eneste bevis, som accepteres for opfyldelse af betingelsen om, at fartøjet driver fiskeri fra indenlandske havne, jf. nærmere Jaderow-dommens præmis 37.

I lighed med de gældende krav om tilknytning til dansk fiskeri bør det også fremadrettet være muligt, at opfylde kravet om tilknytning til dansk fiskerihavn ved at have fast forretningssted i Danmark. Kravet, der i gældende ret alene er rettet mod EU/EØS-borgere i medfør af i bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996, kan udvides, således at det fremadrettet stilles til både EU/EØS-borgere såvel som danske statsborgere og personer, som har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år forud for registreringen. Kravet forudsættes også fremadrettet fastsat som et blandt flere alternative krav til opfyldelse af tilknytningskravet.

Til opfyldelse af kravet om fast forretningssted i Danmark må det lægges til grund, at erhvervsfiskere med A-status skal udøve erhvervsfiskeri fra et forretningssted med væsentlig tilknytning til Danmark. Derfor bør der kunne stilles krav om, at det kan dokumenteres, at virksomheden har en væsentlig tilknytning til Danmark i form af eksempelvis fysiske, bemandede forretningslokaler i Danmark, hvorfra driften styres eller at virksomheden, som følge af sit faste forretningssted, er skattepligtigt til Danmark. For erhvervsfi-

skere med A-status uden ejerskab af et fartøj eller kvoteandele, kan det faste forretningssted for disse arbejdstagere opfyldes ved, at den primære beskæftigelse i erhvervsfiskeriet, er foretaget ombord på et fartøj ejet af en erhvervsfisker med fast forretningssted i Danmark.

EU-Domstolen har vurderet lignende betingelser i britisk ret i sin dom af 13. marts 1991 i sag C-221/89, *Factortame*, hvor det blev fastslået, at EU-retten ikke er til hinder for et krav om, at fartøjet skulle bestyres, og dets drift skulle ledes og kontrolleres fra registreringsstatens område, jf. præmis 34, idet sådan en betingelse generelt ikke indebærer et indgreb i etableringsfriheden efter TEUF artikel 49, eftersom betingelsen er sammenfaldende med selve etableringsbegrebet. Domstolen bemærkede dog hertil, at betingelsen om drift fra den pågældende medlemsstat ikke vil være forenelig med EU-retten, hvis den indebar, at registrering var udelukket i tilfælde, hvor der var tale om en sekundær etablering i Storbritannien, herunder i form af en filial, et datterselskab m.v., mens hovedsædet var beliggende i anden medlemsstat, jf. præmis 35, og at TEUF artikel 52 ff., forudsætter en fast indretning, og at etableringsfriheden ikke kan fortolkes således, at den er til hinder for at stille en sådan betingelse, så længe der ikke stilles krav om primær etablering. På baggrund heraf vurderes det, at betingelsen om fast forretningssted i Danmark generelt er muligt at opstille inden for rammerne af EU-rettens regler om fri bevægelighed. Der kan således stilles krav om, at selskabet drives fra bemandede forretningslokaler i Danmark, så længe det er tilladt, at ledelsen her i landet kan være underlagt instruktioner fra ledelsen i en anden medlemsstat, og så længe dette krav ikke hindrer muligheden for sekundær etablering.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer samlet set, at der i forbindelse med udmøntning af krav om reel tilknytning til dansk fiskerihavn bør fastsættes mulighed for opfyldelse heraf på baggrund af nærmere fastsatte regler om fast forretningssted i Danmark.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelserne i fiskeriloven vedrørende tilknytningskravet ændres således at borgere, som er omfattet af EU's og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, kan opnå registrering på lige fod med danske statsborgere og personer, som har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år forud for registreringen.

Gældende § 14, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1, 2. led, foreslås således ændret med henblik på at sikre lige adgang til registrering som erhvervsfisker med A-status.

Betingelserne for registrering som erhvervsfisker med A-status foreslås fastsat i forbindelse med indkomstkra- vet i § 14 stk. 1, nr. 2, der kræver, at 60 pct. af den personlige indkomst i de foregående 24 måneder stammer fra personlig arbejdsindsats på fiskefartøj med reel tilknytning til dansk fiskerihavn. Den i § 14, stk. 1, nr. 2 omhandlede indkomst kobles således både til et krav om personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj og til et krav om reel tilknytning til dansk fiskerihavn.

Med henblik på at skærpe kravet om aktiv arbejdsindsats i fiskeriet forlænges indtægtskravet fra 12 til 24 måneder, hvormed også tilknytningskravet vil skulle opfyldes gennem en arbejdsindsats, der knytter sig til en periode på 24 måneder. Hermed vil en fisker, der har en forholdsmæssig stor personlig indkomst fra fiskeri inden for en afgrænset del af 24-måneders perioden, og en forholdsmæssigt beskeden anden personlig indkomst i den forudgående periode have mulighed for, at opfylde både indkomst- og tilknytningskravet med en personlig arbejdsindsats over en kortere periode end 24 måneder. Dette følger af, at indkomstkra- vet fastsættes som et krav om samlet 60 pct. personlig indkomst fra fiskeri over en periode på 24 måneder.

Fiskeriet anses at udgå fra dansk havn, såfremt fartøjet afgår til fangstpladsen fra Danmark, også hvis der i Danmark blot skiftes besætning, tages grejer, bunkers eller forplejning ombord.

De nærmere ændringer af indkomstkra- vet beskrives i afsnit 2.2.

I § 14 stk. 4, foreslås indført bemyndigelse til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for reel tilknytning til dansk fiskerihavn. Bemyndigelsen forventes at blive udnyttet i bekendtgørelse om registrering som erhvervsfisker med A-status. Kravet kan opfyldes ved, enten en vis andel fangstlandinger i dansk havn, en vis andel fangstrejser udgået fra dansk havn eller fast forretningssted i Danmark.

Kravet om en vis andel landinger i dansk fiskerihavn vil kunne opfyldes på flere måder; som opgørelse af det samlede antal landinger over året, som opgørelse af vægten af de samlede landinger over året eller som samlet værdi af landinger til danske og udenlandske havne over året. Landing i dansk havn omfatter også landinger som umiddelbart efter landing transporteres ud af Danmark, mens landinger i udlandet, som straks går i transit til Danmark, ikke omfattes af begrebet landing i dansk havn.

Fiskeriet anses at udgå fra dansk havn, såfremt fartøjet afgår til fangstpladsen fra Danmark, også hvis der i Danmark blot skiftes besætning, tages grejer, bunkers eller forplejning ombord.

Endvidere foreslås ophævelse af bemyndigelsen i § 14, stk. 4, og i § 17, stk. 3, til at fastsætte regler om, at øvrige personer omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser efter ansøgning kan registreres, såfremt de ikke opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1, 2. led, da denne persongruppe fremadrettet omfattes af hovedreglen jf. § 14 stk. 1, nr. 1. og § 17 stk. 1, 2. led.

Fiskerilovens § 38, stk. 3, indeholder i dag tilsvarende hjemmel til at stille krav om reel forbindelse til dansk fiskerihavn som betingelse for at udstede fiskerilicens til fiskefartøjer. Af hensyn til konsekvent anvendelse af lovens begreber ændres § 38, stk. 3 således, at der henvises til "reel tilknytning" i stedet for "reel forbindelse" i overensstemmelse § 14. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse

nr. 1083 af 30. oktober 2019 om fartøjer, der anvendes til erhvervmæssigt fiskeri i saltvand i § 8. Det vurderes, at betingelserne for at kunne udstede og opretholde en fiskerilicens til et fiskefartøj, jf. lovens § 38, stk. 3, bør udmøntes i overensstemmelse med udmøntning af tilknytningskravet i § 14.

2.2. Ændring af indkomstkravet samt ophævelse af beskæftigelseskravet i reglerne for registrering og opretholdelse af registrering som erhvervsfisker med A-status

2.2.1. Gældende ret

For at blive registreret som erhvervsfisker med A-status skal vedkommende ud over tilknytningskravet, jf. § 14, stk. 1, nr. 1, kunne dokumentere at have været beskæftiget med erhvervsfiskeri de foregående 12 måneder, jf. § 14, stk. 1, nr. 2, og at mindst 60 pct. af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed i en periode på 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri, jf. fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 3.

Begrebet bruttoindkomst er ikke nærmere defineret i fiskeriloven eller i bemærkningerne til loven. Begrebet er dog i praksis anvendt som en opgørelse af de indkomstkilder, der fremgår af personskattelovens § 3, stk. 1, således at den består af fiskerens personlige indkomst, uanset om denne hidrører fra erhvervsfiskeri eller ikke. Til bruttoindkomsten medregnes derimod ikke kapitalindkomst, som for eksempel udbytte fra egen virksomhed eller pensioner finansieret af private midler.

Begrebet erhvervsfiskeri er heller ikke nærmere defineret i fiskeriloven. Begrebet er udviklet i praksis til at omfatte alle de aktiviteter, der naturligt hører til at fange og lande fisk som erhverv med henblik på afsætning. Omfattet er for eksempel vedligeholdelse af egne fartøjer, reparation af egne net og køb af fangstredskaber. Herudover er også omfattet en aktiv personlig indsats med tilrettelæggelse af driften af det erhvervmæssige fiskeri fra land, når vedkommende ejer eller er medejer af en erhvervsfiskervirksomhed, og andre aktiviteter, der er nødvendige for, at det pågældende erhvervsfiskeri kan drives, også kaldet i-land-reglen. En fartøjsejer behøver dermed ikke nødvendigvis at arbejde ombord på sit fartøj for at kunne medregne sin indkomst til erhvervsfiskerindkomsten, så længe vedkommende yder en aktiv arbejdsindsats i forbindelse med fiskeriet. Omvendt vil en fisker ikke kunne blive registreret på baggrund af arbejde i land, jf. bekendtgørelse nr. 1101 af 4. november 2019 om registrering som erhvervsfisker med A-status. I-land-reglen er derfor kun relevant i forbindelse med opretholdelse af en registrering som erhvervsfisker med A-status. Erhvervsfiskere med A-status, som ønsker at opretholde denne status i henhold til i-land-reglen, skal ikke genansøge om A-status. De, der efter registrering som erhvervsfisker med A-status fremadrettet ønsker at opfylde kravene til at opretholde registrering efter i-land-reglen, skal blot dokumentere, at de opfylder reglen i forbindelse med myndighedernes kontrol heraf.

For en fartøjsejer, som ikke arbejder om bord på et fiske-

fartøj, vil erhvervsindkomsten som udgangspunkt alene udgøre den del af lønnen, der vedrører selve erhvervsfiskeriet, og heraf kan kun medregnes den del, som er aflønning for en aktiv arbejdsindsats i forbindelse med tilrettelæggelse af driften af det fiskeri, der udøves af virksomheden. Hertil regnes salg af fangst og vedligeholdelse af fiskefartøj. Omfattet af begrebet erhvervsfiskeri betragtes endvidere også aktiviteter ombord på et erhvervsfiskefartøj, eksempelvis skibskok, maskinmester og lignende, selvom arbejdet ikke vedrører selve fangsten, hvorimod aktiviteter der relaterer sig til fiskeopdræt, for eksempel på havbrug, herunder transport og rensning af fisk fra havbrug, beskæftigelse med østersopdræt og opdrætsanlæg, eller for eksempel afsætning i form af en fiskebutik, falder udenfor.

Til den del af fiskerens personlige indkomst, der kvalitativt vurderes at hidrøre fra erhvervsfiskeri, og som derfor medgår til opfyldelse af kravet om, at 60 pct. af bruttoindkomsten i de foregående 12 måneder skal stamme fra erhvervsfiskeri, henregnes personlig indkomst vedrørende alt hvad der omfattes af begrebet erhvervmæssigt fiskeri, eller som træder i stedet for denne, herunder løn for arbejde om bord på et fiskefartøj eller i land i forbindelse med en aktiv indsats med tilrettelæggelse af fiskeriet, personlig indkomst fra eget erhvervsfiskerselskab, som vedkommende er aktiv i og indbetalinger til arbejdsmarkedspension. Desuden medregnes dagpenge, sygedagpenge, barseldagpenge og kontanthjælp, såfremt vedkommende har været beskæftiget med erhvervsfiskeri forud for modtagelsen af disse ydelser.

Ved beregning af 60 pct.-kravet bortses fra visse personlige indtægter, jf. § 14, stk. 3, 1. og 2. pkt. Disse vedrører indtægter fra borgerligt ombud og indtægter fra folkepension for personer, der før opnåelsen af retten til folkepension var registreret som erhvervsfiskere. Indtægter fra tillidsposter i fiskeriets organisationer, fra ansættelse på redningsstationer og fra offentlige hvern ligestilles med bruttoindkomsten fra erhvervsfiskeri for personer, der tidligere har været beskæftiget med erhvervmæssigt fiskeri, jf. § 14, stk. 3, 3. pkt.

Beskæftigelseskravet i § 14, stk. 1, nr. 2, indebærer, at den pågældende fisker skal have været beskæftiget med erhvervsfiskeri i de 12 måneder, der går forud for en ansøgning om registrering som erhvervsfisker med A-status. Kravet skal også opfyldes i registreringsperioden. I praksis er 12-månederskravet fortolket således, at det anses for opfyldt, såfremt den pågældende erhvervsfisker i den forudgående 12 måneders periode har haft erhvervsfiskeri som sin hovedbeskæftigelse, således at mindst 60 pct. af den pågældende erhvervsfiskers indkomst eller indkomst, der træder i stedet for indkomsten, i en periode på 12 måneder hidrører fra erhvervsfiskeri. Beskæftigelseskravet har således i praksis været subsidiært, idet det allerede er omfattet af § 14, stk. 1, nr. 3, jf. indkomstkravet.

Vedrørende dokumentation for opfyldelsen af beskæftigelses- og indkomstkravet i en forudgående 12 måneders periode indeholder lovens § 20 bemyndigelse for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte nærmere regler om godkendelse og opretholdelse af retten til at drive erhvervmæssigt fiskeri for personer og selskaber samt

dokumentation for, at betingelserne for registreringen og opretholdelse af denne er opfyldt. Bemyndigelsen er ikke udnyttet til at fastsætte særlige regler om dokumentation for opfyldelse af kravet, men der vil kunne fastsættes krav om, at personer skal indsende oplysninger i form af for eksempel lønsedler eller skatteoplysninger, såfremt vedkommende er ansat i en virksomhed, eller regnskabsoplysninger, samt for eksempel de seneste selvangivne skatteoplysninger for så vidt angår selvstændigt erhvervsdrivende. I praksis har Fiskeristyrelsen i forbindelse med kontrollen af reglen bedt om regnskabsoplysninger, lønsedler, indberettet A-indkomst og andre oplysninger, som fiskeren havde tilgængelige samt i visse tilfælde om redegørelse for deres aktiviteter i den forgangne periode.

2.2.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Det er Fødevareministeriets vurdering, at anvendelse af begreberne *bruttoindkomst* og *personlig virksomhed* i gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 3, ikke er hensigtsmæssige, idet begrebet bruttoindkomst ikke er entydigt, og idet personlig virksomhed generelt er et begreb, der anvendes i selskabslovgivningen til at betegne personselskaber, dvs. virksomheder, der ikke drives i selskabsform, men hvor virksomhedsejeren hæfter personligt for virksomhedens forpligtelser.

Det er endvidere ministeriets vurdering, at det vil stemme bedre overens med hensigten bag det gældende indkomstkrav, jf. § 14, stk. 1, nr. 3, at 60 pct.-kravet beregnes af fiskerens personlige indkomst eller indkomst, der træder i stedet herfor, hvilket er i overensstemmelse med hvordan bestemmelsen fortolkes og anvendes i praksis.

Personlig indkomst er et skatteretligt udtryk, jf. personskattelovens § 3. Personlig indkomst og kapitalindkomst, udgør tilsammen den skattepligtige indkomst. Begrebet personlig indkomst vurderes at omfatte alle de indkomsttyper, som vil være relevante ved vurderingen af, om en fisker har fiskerierhvervet som sin hovedbeskæftigelse. Begrebet defineres negativt, som alt der ikke udgør kapitalindkomst, jf. personskattelovens § 3, stk. 1. Herunder vil eksempelvis falde indkomsttyper som lønindkomst, honorarer, indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, private og sociale pensionsindtægter, arbejdsløshedsdagpenge, overskud af ikke-erhvervs-mæssig virksomhed, kontanthjælp, underholdsbidrag og andre løbende ydelser samt uddannelsesstøtte.

Den gældende bestemmelse i § 14, stk. 3, hvormed der ved beregningen bortses fra indtægter fra borgerlige ombud og i visse tilfælde folkepension, samt at indtægter fra tillidsposter m.v. ligestilles med indtægt fra erhvervs-mæssigt fiskeri, vurderes at kunne videreføres med mindre justering, herunder ændring fra bruttoindkomst til personlig indkomst som konsekvens af ændringen i stk. 1.

Den gældende bestemmelse omfatter efter sin ordlyd ikke udtrykkeligt indkomster, der træder i stedet for personlig virksomhed, som for eksempel dagpenge m.v. Det er Fødevareministeriets vurdering, at gældende praksis, hvor dagpenge, sygedagpenge, barseldagpenge og kontanthjælp

anses som indtægter, der kan træde i stedet for den indkomst som indkomstkravet henviser til, såfremt vedkommende har været beskæftiget med erhvervsfiskeri forud for modtagelsen af disse ydelser, vil kunne opretholdes. Angående hvilke indtægter, der fremadrettet kan ligestilles med indtægter fra erhvervsfiskeri, bør det dog præciseres, at disse indtægter ligestilles med indtægter fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj, da lovforslaget, jf. stk. 1, nr. 4, indeholder krav om, at indkomsten skal stamme fra en personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj.

Gennemgangen af regel- og administrationsgrundlaget på fiskeriområdet har endvidere afdækket, at kravet i § 14, stk. 1, nr. 2, om dokumentation for beskæftigelse med erhvervsfiskeri i en periode på 12 måneder som betingelse for registrering og opretholdelse af en registrering som erhvervsfisker med A-status (det såkaldte beskæftigelseskrav) savner praktisk relevans. Formålet med kravet er at sikre aktiv beskæftigelse i fiskeriet, men dette formål varetages ligeledes indirekte gennem kravet om, at indkomsten de forudgående 12 måneder hovedsageligt skal stamme fra erhvervsfiskeri.

Hensynet til at sikre, at erhvervsfiskere med A-status har aktiv beskæftigelse i fiskeriet, vurderes hensigtsmæssigt at kunne varetages ved kobling til indkomstkravet. Krav til indkomstens forbindelse til fiskerierhvervet vil således kunne stilles som krav til den aktivitet, som indkomsten stammer fra. Adgangen til registrering som erhvervsfisker med A-status vil kunne skærpes ved at forlænge den indkomstperiode, som indkomstkravet angår fra 12 måneder til 24 måneder samt ved at stille krav om, at indkomsten skal stamme fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj, der har reel tilknytning til dansk fiskerihavn. Forlængelse af den indkomstperiode, som lægges til grund for opfyldelse af indkomstkravet, fra 12 måneder til 24 måneder samt kravet om personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj, vil sikre udgangspunktet om, at adgangen til registrering som erhvervsfisker med A-status, og dermed muligheden for at erhverve fiskekvoter, forbeholdes aktive fiskere. Dette krav vurderes effektivt i forhold til at sikre, at ressourcerne i fiskeriet kommer de personer, der driver fiskeriet, til gode. Anden del af kravet, der omhandler reel tilknytning til dansk fiskerihavn, sikrer opfyldelse af tilknytningskravet. Tilknytningskravet er beskrevet ovenfor i afsnit 2.1.

Forlængelse af perioden, hvorfra en del af indkomsten skal stamme fra fiskeri fra 12 til 24 måneder ved registrering som erhvervsfisker med A-status, vil som udgangspunkt indebære øgede administrative byrder i forbindelse med myndighedernes kontrol af erhvervsfiskere med A-status. Ligeledes vil fiskerne også blive pålagt en større dokumentationsbyrde i forbindelse med denne kontrol. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at fokusere myndighedernes kontrol med A-status på indkomsten for de seneste 12 måneder, ved at tillade at erhvervsfiskere, der er registeret med A-status, har ret til at opretholde A-status på baggrund af deres personlige indkomst i de foregående 12 måneder.

Indkomstkravet vurderes at opfylde intentionen i den politiske aftale af 16. november 2017 om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri, indgået af den daværende regering

(Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti. Heraf fremgår det, at der er enighed om, at kravene for at blive registreret som erhvervsfisker skærpes, således at kontorarbejde på land uanset arbejdets art ikke tæller med i opgørelsen af indkomst fra erhvervsfiskeri. Dog med undtagelse for bl.a. i-land-reglen, der giver mulighed for at opretholde registrering som erhvervsfisker med A-status, for ejer eller medejer af en erhvervsfiskervirksomhed, der yder aktiv personlig indsats med tilrettelæggelse af driften af det erhvervs-mæssige fiskeri fra land. Reglen fremgår af § 5 i bekendtgørelse nr. 1101 af 4. november 2019 om registrering som erhvervsfisker med A-status.

Med skærpelsen af kravet om en personlig arbejdsindsats på fiskefartøj, som betingelse for registrering som erhvervsfisker med A-status, vurderes adgangen til at opretholde registrering som erhvervsfisker med A-status på baggrund af arbejdsindsats med tilrettelæggelse af fiskeriet fra land (i-land-reglen) at kræve bemyndigelse i loven.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 14, stk. 1, nr. 2, ophæves, idet beskæftigelseskravet kobles til indkomstkravet således, at der stilles skærpede krav til den arbejdsindsats, som indtægten stammer fra.

Med forslaget til ændring af indkomstkravet i § 14, stk. 1, nr. 3, som med forslaget bliver ny nr. 2, foreslås begrebet personlig indkomst anvendt i stedet for begrebet bruttoindkomst ved personlig virksomhed. Dette svarer til gældende praksis, og den foreslåede ændring vurderes derfor at skabe klarhed om retstilstanden, ligesom der fremover anvendes et velkendt skatteretligt udtryk, som erhvervsfiskeren såvel som dennes rådgivere er bekendt med. Der forventes at blive stillet nærmere krav i regler udstedt i medfør af lovens § 20 om dokumentation for opfyldelse af kravet, således at lønmodtagere og selvstændigt erhvervsdrivende skal indsende oplysninger i form af lønsedler, regnskabsmateriale m.v.

Indkomstkravet foreslås skærpet med forlængelse af indkomstperioden fra 12 måneder til 24 måneder samt med indførelse af krav til den arbejdsindsats, som indkomsten stammer fra. Her stilles således krav om personlig arbejdsindsats på fiskefartøj samt krav om, at fiskefartøjet/fiskefartøjerne skal have reel tilknytning til dansk fiskerihavn som beskrevet i afsnit 2.2. om tilknytningskravet.

I § 14, stk. 2, foreslås en særregel i forbindelse med erhvervsfiskeres opretholdelse af registrering, således at der for denne persongruppe alene stilles krav om dokumentation for personlig indkomst fra fiskeriet de foregående 12 måneder. I § 14, stk. 2 foreslås desuden indført, at indkomsten i forbindelse med opretholdelse af registrering med A-status kan stamme fra anden personlig arbejdsindsats end arbejdsindsats på et fiskefartøj. Hermed anerkendes indtægt efter den såkaldte i-land-regel.

Med henblik på fortsat at kunne opretholde registrering som erhvervsfisker med A-status efter den såkaldte i-land-

regel i bekendtgørelse om registrering som erhvervsfisker med A-status, foreslås i § 14, stk. 4 fastsat hjemmel for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om, at registrering som erhvervsfisker i henhold til stk. 1, nr. 2, kan opretholdes på baggrund af personlig indkomst, der stammer fra en anden personlig arbejdsindsats i fiskeriet end den i stk. 1, nr. 2 nævnte indsats. Hermed sikres hjemmel til at videreføre i-land-reglen, således at ejere eller medejere af et erhvervsfiskerselskab fortsat kan medregne indtægt fra en aktiv personlig indsats fra tilrettelæggelse af driften af det erhvervs-mæssige fiskeri fra land.

Af hensyn til enkel administration og dokumentation ved registrering som erhvervsfisker med A-status og med kontrol med opretholdelse heraf, kan seneste skatteopgørelse accepteres som dokumentation for opfyldelse af indtægtskravet i de forudgående 12 og 24 måneder. For selvstændige erhvervsdrivende kan det seneste skatteregnskab ligeledes anvendes som dokumentation.

2.3. Registrering som erhvervsfisker med A-status på baggrund af en fiskerirelevant uddannelse

2.3.1. Gældende ret

Fiskeriloven indeholder i dag ikke hjemmel til at blive registreret som erhvervsfisker med A-status alene på baggrund af en fiskerirelevant uddannelse. Efter nu ophævede regler, jf. den tidligere bekendtgørelse nr. 1101 af 4. november 2019 om registrering som erhvervsfisker med A-status, var erhvervsfiskere, som havde gennemgået erhvervsfiskeruddannelse på Fiskeriskolen og erhvervet det såkaldte Blå Bevis, berettiget til at blive registreret som erhvervsfisker med A-status i op til 12 måneder efter uddannelsens afslutning. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i imidlertid vurderet, at bestemmelsen savnede en hjemmel.

Efter fiskeriloven, § 14, stk. 2, skal personer, der er beskæftigede ombord på et dansk indregistreret fiskefartøj, og som ønsker at blive registreret som erhvervsfisker med A-status, som dokumentation for opfyldelsen af beskæftigelseskravet i § 14, stk. 1, nr. 2, forud anmeldes hos ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Herefter er den pågældende registreret som erhvervsfisker med B-status med henblik på at opnå A-status efter 12 måneders registrering. Ministeren kan efter § 14, stk. 2, 2. pkt., fastsætte regler, herunder om krav til dokumentationen for den forudgående beskæftigelse i tilfælde, hvor beskæftigelsen ikke har fundet sted på et dansk indregistreret fiskefartøj.

Bestemmelsen blev indført med lov nr. 31 af 3. juni 1998 om ændring af lov om saltvandsfiskeri, efter at der fra erhvervets side var blevet ytret ønske om en sådan indslusningsordning i erhvervsfiskeriet, som havde til formål at udvide overblikket over, hvem der reelt var aktive i fiskerierhvervet. Derudover skulle registreringen skabe større sikkerhed om dokumentationen for den forudgående beskæftigelse i forbindelse med den registrering, der giver ret til at drive selvstændigt erhvervsfiskeri.

Efter lovens § 15 kan personer uden A-status, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgning-

gen om registrering som erhvervsfisker med A-status efter § 14, stk. 1, har opfyldt betingelserne for registrering, opnå denne efter ansøgning, selv om vedkommende ikke har forudmeldt sig som erhvervsfisker med B-status.

2.3.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Registrering med B-status medfører ikke, at den pågældende får ret til at drive selvstændigt erhvervsfiskeri og heller ikke til, at den pågældende kan erhverve et fartøj med fiskeritilladelse i medfør af fiskerilovens § 39, stk. 1. Registreringen berører udelukkende mulighederne for at opnå ret til at drive erhvervsmæssigt fiskeri i medfør af reglen om 12 måneders forudgående beskæftigelse på et dansk indregistreret fiskefartøj.

Selv om en fisker på baggrund af en forudmeldelse registreres med B-status i henhold til de gældende regler, jf. § 14, stk. 2, skal den pågældende også opfylde indkomstkra- vet i § 14, stk. 1, nr. 3, for at blive registreret med A-status.

Fiskere under uddannelse modtager løn i praktikperi-oden. Såfremt deres løn udgør minimum 60 pct. af bruttoind- komsten, vil de være berettiget til at få A-status efter de 12 måneder, som foreligger umiddelbart før afslutningen af deres uddannelse.

Reglerne om forudmeldelse og registrering med B-sta- tus vurderes endvidere at være uden praktisk relevans, især når fiskerne, uanset § 14, stk. 2, kan registreres direkte i henhold til § 15, 1. pkt., såfremt de inden for de sidste 5 år har opfyldt kravene i henhold til § 14, stk. 1. Samtidig opfylder bestemmelsen ikke sit formål som indslusningsord- ning for de fiskere, som er under fiskerirelevant uddannelse, og som derfor ikke altid har mulighed for at opfylde kravet i uddannelsesperioden, jf. ovenfor.

Det vurderes imidlertid ønskeligt med henblik på at lette adgangen for nye fiskere til erhvervet, at det gøres muligt for nyuddannede fiskere at starte som selvstændige efter endt uddannelsesophold på en fiskeriskole eller opnåelse af anden relevant fiskeriuddannelse, og at indkomstkra- vet derfor først kræves opfyldt fremadrettet, efter at fiskeren er blevet registreret. Det vurderes ligeledes, at det bør være muligt for fiskere, som er registreret med A-status, at disse midlertidigt afbryder deres beskæftigelse med henblik på uddannelse eller videreuddannelse inden for erhvervet, uden at disse mister deres A-status-registrering, og som følge her- af bliver tvunget til at afhænde deres fartøj og fiskerirettig- heder. Det vurderes således, at det også skal være muligt at opretholde en registrering som erhvervsfisker med A-status, mens vedkommende er under videreuddannelse inden for et fagområde, der er relevant for fiskerierhvervet.

Erhvervelse af uddannelse med henblik på at påmønstre et fiskefartøj samt øvrig relevant videre- og efteruddannelse er med til at give fiskeren et bedre kendskab til sikkerhed til søs og oplæring i de arbejdsfunktioner, som vedrører fiskerierhvervet. Desuden vurderes uddannelse og videreud- dannelse at øge sandsynligheden for en fortsat tilknytning til erhvervet.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at ministeren for fødevarer, landbrug og fis- keri bemyndiges til at fastsætte regler om, at personer under relevant uddannelse kan registreres og opretholde registre- ringen som erhvervsfisker, selv om indkomstkra- vet, jf. den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt.

Forslaget indebærer, at reglerne om forudmeldelse og registrering med B-status i den gældende lovs § 14, stk. 2, ophæves og erstattes af en bemyndigelse i § 14, stk. 5 for ministeren til at fastsætte regler, der sikrer en bedre indslusningsordning for nye fiskere til erhvervet, således at nyuddannede fiskere kan starte som selvstændige efter endt uddannelsesophold på en fiskeriskole eller opnåelse af anden relevant fiskeriuddannelse, og således at indkomst- kra- vet først kræves opfyldt fremadrettet, efter at fiskeren er blevet registreret. Forslaget indebærer ligeledes, at der vil kunne fastsættes regler, der sikrer, at fiskere, som er registreret med A-status, og som midlertidigt afbryder deres beskæftigelse med henblik på uddannelse eller videreud- dannelse inden for erhvervet kan opretholde en registrering som erhvervsfisker med A-status, mens vedkommende er under videreuddannelse inden for et fagområde, der er relevant for fiskerierhvervet.

Den foreslåede bemyndigelse og udmøntningen heraf for- ventes således at gøre det mere attraktivt for personer at erhverve sig en fiskerirelevant uddannelse, idet dette vil gø- re det muligt at starte op som selvstændig umiddelbart efter endt uddannelsesforløb, eller såfremt vedkommende allere- de er registreret, at registreringen kan opretholdes under uddannelsesforløbet.

Ved udnyttelse af bemyndigelsen kan der stilles krav om, hvilke uddannelser der vil blive anerkendt som værende relevante. Der kan for eksempel også stilles krav om, at uddannelser skal opfylde bestemte krav til indhold og læng- de. Derudover forventes, at der kan blive stillet krav om en vis tidsmæssig tilknytning mellem endt uddannelsesforløb og ansøgningen om registrering eller opretholdelse efter § 14, stk. 1, ligesom evt. udenlandske uddannelser forudsættes at blive sidestillet, i det omfang dette følger af anerkendel- sesdirektivet, jf. Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af er- hvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, med den tilsvarende danske uddannelse. Relevant uddannelse vil eksempelvis kunne være ophold på fiskeri- skolen med henblik på erhvervelse af det blå bevis samt uddannelser som skibsfører, maskinmester, skibselektriker, skibskok eller tilsvarende maritime uddannelser.

2.4. Lempelse af betingelserne for registrering af erhvervsfiskerselskaber

2.4.1. Gældende ret

Selskaber, som ønsker at drive selvstændigt erhvervsfiske- ri i Danmark, herunder eje fiskefartøjer og fiskekvoter skal være godkendt som berettiget til at drive dansk erhvervs- mæssigt fiskeri. Det gælder uanset, om selskaberne er hjem-

mehørende i Danmark. Selskaberne betegnes erhvervsfiskerselskaber.

Det er en betingelse for, at aktie- og anpartsselskaber kan registreres som erhvervsfiskerselskaber, at mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter fiskerilovens § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, jf. fiskerilovens § 16, stk. 1, nr. 1, som indebærer, at mindst 2/3 af kapitalandelene i et erhvervsfiskerselskab er ejet af erhvervsfiskere, som er registreret med A-status i Danmark. Der stilles ikke krav vedrørende ejerforholdet for den sidste tredjedel af kapitalandelene i selskabet.

En anden mulighed for registrering er, hvor selskabet for 2/3's vedkommende ejes af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, nr. 2. Det betyder, at et selskab, som ejer andele inden for den ovennævnte bundne 2/3 af kapitalandelene i et erhvervsfiskerselskab, skal være 100 pct. ejet af erhvervsfiskere med A-status. § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, udtrykker således princippet om, at 2/3 af erhvervsfiskerselskaber skal ejes af personer med tilknytning til fiskerierhvervet, også kaldet 2/3-kravet.

Et selskab, som er hjemmehørende i et andet EU-land eller i et EØS-land, kan i henhold til de selskabsretlige regler drive virksomhed i Danmark enten ved at stifte et datterselskab eller drive virksomhed gennem en filial her i landet. Filialen skal anmeldes til Erhvervsstyrelsen og skal drives fra en adresse i Danmark. Filialen registreres i CVR-registreret.

Hvis et sådant selskab ønsker at drive selvstændigt erhvervsfiskeri her i landet, skal selskabet herudover være godkendt som erhvervsfiskerselskab i Danmark i henhold til den danske fiskerilov. Det betyder, at hvis for eksempel et svensk fiskeriselskab, som driver virksomhed gennem en filial her i landet, ønsker at købe fiskefartøjer og kvoter, skal selskabet først godkendes og registreres som erhvervsfiskerselskab. 2/3 af kapitalandelene i selskabet skal være ejet af erhvervsfiskere med A-status, og selskabet skal leve op til fiskerilovens krav til vedtægter m.v. Hvis det pågældende selskab for 2/3's vedkommende eller mere ejes af et andet selskab, skal det ejende selskab være 100 pct. ejet af erhvervsfiskere, som er registreret med A-status i Danmark, ligesom selskabets vedtægter skal leve op til fiskerilovens krav. Selskabet kan herefter godkendes på lige fod med danske aktie- og anpartsselskaber, og betragtes derfor som et dansk erhvervsfiskerselskab i fiskerimæssig henseende.

Der er i dag seks udenlandske selskaber, som driver virksomhed her i Danmark via en filial, og som er godkendt som erhvervsfiskerselskaber.

Det sikres med gældende regler således at de personer, som ejer danske fiskekvoter enten direkte eller via et dansk registreret selskab, har en tilknytning til dansk fiskerierhverv. Efter de gældende regler er der alene mulighed for

sameje af et erhvervsfiskerselskab mellem erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber med op til 1/3, da 2/3-kravet altid enten skal være opfyldt efter reglerne i § 16, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2.

2.4.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Kravet om, at erhvervsmæssigt fiskeri alene må udøves af registrerede erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber, der for mindst 2/3 ejes af erhvervsfiskere, skal sikre, at Danmarks begrænsede fiskeressourcer kommer de fiskere til gode, som har fiskerierhvervet som hovedbeskæftigelse samt, at hovedandelen af kapitalen og bestemmelsesretten i fiskeriselskaber tilhører erhvervsfiskere, for derved også at sikre, at det økonomiske udbytte ved fiskeriet kommer fiskerne og fiskerisamfund til gode. Hvis fiskeriselskaber åbnes for generelle kapitalinteresser, vurderes dette at kunne skade det økonomiske indtægtsgrundlag for de traditionelle fiskersamfund.

EU-Domstolen har forholdt sig til hensynet til fordeling af det økonomiske udbytte ved fiskekvoterne i dom af 14. december 1989 i sag C-216/87, Jaderow, præmis 21-27, hvor domstolen udtalte, at formålet med selve ordningen med fiskerikvoter er at sikre hver enkelt medlemsstat en del af fællesskabets samlede tilladte fangstmængde, som i det væsentlige skal fastsættes på grundlag af de fangster, som det traditionelle fiskeri og de områder, hvor den lokale befolkning er særlig afhængig af fiskeriet og de dertil knyttede industrier, har draget fordel af før indførelsen af kvoterne. Sagens genstand var nogle engelske regler om fiskerilicenser, hvor der bl.a. blev stillet som betingelse, at et fartøj landede en bestemt andel af sine fangster i engelske havne eller anløb engelske havne med jævne mellemrum. Det vurderes at kunne udledes af dommen, at det er tilladt i national lovgivning at forfølge et hensyn til at sikre, at det økonomiske udbytte ved fiskeriet kommer lokalbefolkningen til gode. Det vurderes derfor, at kravet, om at to tredjedele af aktionærene og de tilsvarende stemmerettigheder skal tilhøre registrerede erhvervsfiskere, er både relevant og legitimt at stille.

Det ikke muligt at opfylde 2/3-kravet i den gældende lovs § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, gennem et ejerskab af erhvervsfiskere og selskaber, hvor hele selskabskapitalen ejes af erhvervsfiskere, som tilsammen ejer 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen – altså en kombination af de nugældende § 16, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det er for eksempel ikke muligt i dag efter bestemmelsens ordlyd at opfylde 2/3-kravet ved, at 1/3 af selskabskapitalen ejes af erhvervsfiskere og 1/3 af selskabskapitalen ejes af selskaber, hvor hele selskabskapitalen ejes af personer, som er registreret som erhvervsfiskere, i alt 2/3 af erhvervsfiskerselskabets aktie- eller anpartskapital.

I forbindelse med Fiskeristyrelsens kontrol med selskabers overholdelse af reglerne i § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, har styrelsen fået kendskab til ejerkonstruktioner, hvor selskabet ejes dels af erhvervsfiskere og dels af erhvervsfiskerselskaber, men hvor ejerskabet ikke fordeler sig med 2/3 på den ene

side og 1/3 på den anden side, dvs. hvor ejerkonstruktionen er sat sammen af en kombination af lovens § 16, stk. 1, nr. 1 og nr. 2.

Den gældende bestemmelse har til formål at sikre, at 2/3 af erhvervsfiskerselskaber ejes af erhvervsfolkere. Det vurderes i den forbindelse mindre væsentligt, hvordan et sameje mellem fysiske og juridiske personer sammensættes, så længe kravet om, at selskabet for 2/3 vedkommende ejes af erhvervsfolkere, er opfyldt. Erhvervsstyrelsens principper for agil erhvervsrettet regulering tilsiger endvidere, at erhvervsregulering så vidt muligt skal tilstræbe at være reguleringsneutral, således at erhvervslivet har valgfrihed til at indrette sig efter de forretningsmodeller, herunder ejerkonstruktioner, som vurderes passende i det givne tilfælde.

Dog er der et kontrollensyn, for så vidt angår selskaber, hvor selskabskapitalen ejes af andre selskaber, hvorfor et fortsat krav om, at ejerskabet i et senere led i en selskabsstruktur, for eksempel holdingselskaber, består af erhvervsfolkere med A-status. Det er et krav, at holdingselskaber registreres som erhvervsfiskerselskaber. Holdingselskabers vedtægter skal indeholde en bestemmelse om, at der skal være 100 pct. ejerskab af erhvervsfolkere med A-status.

Det forventes, at ændringen vil gøre det muligt for flere erhvervsfiskerselskaber at kunne opretholde deres registrering uden at skulle foretage ændringer i deres ejerforhold, og at fiskerilovgivningens vil blive mere neutral og agil i forhold til selskabslovgivningen, samtidig med at princippet om, at 2/3 af erhvervsfiskerselskaber skal ejes af personer med tilknytning til fiskerierhvervet, bibeholdes.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 3 i § 16, stk. 1, hvorefter der gives mulighed for at registrere og opretholde registrering for erhvervsfiskerselskaber i de tilfælde, hvor selskabet for 2/3's vedkommende samejes af personer, der er registreret som erhvervsfolkere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfolkere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.

Ændringen vil for eksempel muliggøre en selskabskonstruktion, hvor selskabet for 2/3 vedkommende ejes af erhvervsfolkere med A-status og et erhvervsfiskerselskab, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfolkere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og hvor ejerskabet for eksempel fordeler sig med 1/2 på hver side.

2.5. Forenkling af reglerne for bierhvervsfiskeri

2.5.1. Gældende ret

Selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri kan i dag udøves som enten erhvervsfiskeri eller bierhvervsfiskeri, jf. fiskerilovens §§ 14, 16 og 17. Opdelingen i erhvervsfolkere i modsætning til rekreative fiskere stammer tilbage fra 1978,

hvor der skete tilpasning af fiskerikapaciteten i forhold til fiskeressourcerne. Det vurderedes i den forbindelse nødvendigt at begrænse fiskerimulighederne til fordel for dem, der levede af fiskeriet, hvorfor der blev indført krav om, at erhvervsfiskeri kun måtte drives af personer, der havde 60 pct. af deres bruttoindkomst fra erhvervmæssigt fiskeri.

Det vurderedes dog, at ikke alle personer, der på grund af anden beskæftigelse ikke opfyldte 60 pct.-kravet, skulle miste deres indtægter, hvorfor der for disse personer blev fastsat et lavere krav, der i dag er på 5 pct., mod at disse ikke fik ret til at fiske samme mængder, som erhvervsfolkere.

Det fremgår af fiskerilovens § 17, stk. 1, nr. 1-4, at berettiget til registrering som bierhvervsfolkere er personer, der 1) har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen 2) var registreret som bierhvervsfolkere ved udgangen af 1983, og registreringen er opretholdt, jf. stk. 1, nr. 1, 3) er registreret som erhvervsfolkere, jf. stk. 1, nr. 2, har tilladelse efter afgørelse af det bierhvervsfiskernævnet, der er nævnt i lovens § 19 til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område, jf. stk. 1, nr. 3, eller 4) kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder i perioden den 1. januar 1996 til den 1. oktober 1998 har haft en indtægt på 10.000 kr. eller derover fra omsætning af fangster opnået ved fritidsfiskeri, jf. stk. 1, nr. 4.

Bierhvervsfiskernævnet er et selvstændigt organ uden for det ministerielle hierarki og træffer efter lovens § 19, stk. 1, efter ansøgning endelig administrativ afgørelse om, hvorvidt fritidsfiskere, jf. lovens § 27, kan tillades at drive bierhvervsfiskeri. Tilladelse gives til personer, der kan dokumentere at have været fritidsfiskere igennem 5 år, jf. lovens § 19, stk. 3. Nævnet skal ved sine afgørelser lægge særlig vægt på, om en imødekomme af ansøgningen vil være af væsentlig betydning for opretholdelsen af fiskeriet i det pågældende lokalområde og for muligheden for et alsidigt havnemiljø, hvori også indgår erhvervmæssigt fiskeri og de dertil knyttede aktiviteter. Ifølge bemærkningerne til § 19, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, L106, side 2729, spalte 2, skal nævnet særligt lægge vægt på den samlede fiskerikapacitet i det område, hvor det pågældende bierhvervsfiskeri skal finde sted. Nævnet skal endvidere lægge vægt på, om ansøgeren igennem sit fritidsfiskeri har erhvervet kendskab til den type fiskeri, der ønskes udøvet. Nævnet kan fastsætte begrænsninger med hensyn til arten og antallet af redskaber, der må benyttes ved bierhvervsfiskeriet.

Efter lovens § 17, stk. 2, kan ministeren endvidere fastsætte regler om, at der efter ansøgning kan meddeles tilladelse til, at personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan registreres som bierhvervsfolkere, såfremt de kan dokumentere på anden måde at have erhvervet kendskab til erhvervmæssigt fiskeri. Bemyndigelsen er ikke udnyttet i dag.

Bierhvervsfolkere skal for at opretholde deres registrering kunne dokumentere, jf. lovens § 17, stk. 4, at mindst 5 pct. af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i en periode på 12 måneder stammer fra bierhvervsfiskeri. Ministeren kan dog give tilladelse til opretholdelse af en registre-

ring, jf. § 17, stk. 5, hvis de pågældende kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder inden for de seneste 5 år, hvor de har været registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, har opfyldt indtægtskravet i stk. 4.

Efter § 17, stk. 6, er opretholdelse af registrering efter stk. 5, betinget af, at den pågældende senest 14 måneder efter, at der er udstedt tilladelse til opretholdelse af registrering efter stk. 5, dokumenterer, at indtægtskravet i stk. 4 har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter udstedelsen af tilladelsen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra tilladelsesudstedelsen ikke på ny opnå tilladelse efter stk. 5.

Desuden kan personer blive registrerede som bierhvervsfiskere efter lovens § 21, stk. 1, selv om de ikke opfylder betingelserne i § 17, når særlige sociale eller helbredsmæssige hensyn taler herfor.

Det er en forudsætning for at blive registreret som bierhvervsfisker, at ansøgeren enten har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, jf. lovens § 17, stk. 1, 1. led.

Personer, som ikke opfylder indfødsrets- eller bopælskriteriet som fastsat i den gældende § 17, stk. 1, 1. led, men som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, skal, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 om etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed ved udøvelse af erhvervsførelse fiskeri, udstedt i medfør af lovens § 17, stk. 3, dokumentere at have tilknytning til dansk fiskerierhverv for at kunne opnå registrering.

Det er en betingelse efter lovens § 18, at bierhvervsfiskeri kun drives personligt og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet arbejdskraft. I bemærkningerne til bestemmelsen, jf. lov nr. 281 af 12. maj 1999, Folketingstidende 1998-99, A, L 106 som fremsat, side 2729, spalte 2, er det specificeret, at bestemmelsen vedrører selve fiskeriaktiviteten, og at det af hensyn til sikkerheden til søs vil være tilladt, at bierhvervsfiskeren får hjælp til at sejle fartøjet eller at have selskab med om bord.

2.5.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Det er Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris vurdering, at den gældende ordning for registrering som bierhvervsfisker, ud over behovet for ændring af tilknytningskravet, jf. afsnit 2.1-2.1.3, er kompliceret og delvis forældet, fordi nogle af reglerne vedrører overgangsordninger, som ikke længere er aktuelle.

Af de mange forskellige registreringsmuligheder, der findes i dag, vurderes kun to stadig at være aktuelle. Den ene angår tidligere erhvervsfiskere med A-status, jf. § 17, stk. 1, nr. 2, og den anden angår fritidsfiskere, der kan opnå bierhvervsfiskerstatus via en tilladelse fra bierhvervsfiskernævnet, jf. lovens § 19, jf. § 17, stk. 1, nr. 3. Den førstnævnte

te gruppe omfatter fiskere, der nedskaleres, og som har det nødvendige kendskab til fiskerierhvervet. Den anden gruppe omfatter fritidsfiskere, som Bierhvervsfiskernævnet efter reglerne i § 19 har vurderet egnede til at blive registreret som bierhvervsfisker.

Det vurderes derfor, at ordningen bør forenkles, således at ordningen kun omfatter de registreringsmuligheder, der stadig vurderes at have praktisk relevans.

For så vidt angår erhvervsfiskere med A-status, der nedskaleres til bierhvervsfiskere, vurderes disse at burde kunne opnå registrering som bierhvervsfisker uden videre, idet disse allerede må forudsættes at have det nødvendige kendskab til fiskeriet. Der vurderes dog fortsat at være behov for, at registrerede erhvervsfiskere i en vis tid efter, at registreringen er ophørt, skal kunne blive registrerede som bierhvervsfiskere. Der kan således tænkes situationer, hvor tidligere fiskere efter noget tid igen vil kunne have et ønske om at drive et bierhvervsfiskeri, og at det ikke burde være nødvendigt i disse tilfælde at skulle søge registrering via bierhvervsfiskernævnet.

Bierhvervsfiskere er i henhold til søfartsreglerne omfattet af flere krav, såsom bl.a. sikkerhedskursus og sønæringsbevis på samme måde som for øvrige erhvervsfiskere, ligesom gældende tekniske regler for fiskefartøjernes bygning og udstyr vil finde anvendelse. Bierhvervsfiskere er dog ikke omfattet af krav om sundhedsbevis. Reglerne for søfarende på fiskekibe under 15 meter fremgår af §§ 39-43 i nugældende bekendtgørelse nr. 1145 fra 29. september 2015 om kvalifikationskrav til søfarende og fiskere og om sønærings- og kvalifikationsbeviser. Søfartsstyrelsen har tidligere påpeget, at nogle af bierhvervsfiskerne, som ikke har en almindelig erhvervsfiskerbaggrund, har haft manglende kendskab til de uddannelsesmæssige krav, som stilles til at drive bierhvervsfiskeri med et fiskefartøj.

Det vurderes derfor af hensyn til søfartssikkerheden og af hensyn til kendskab til regler vedrørende fiskeriets udførelse hensigtsmæssigt, at der fremadrettet, foruden muligheden for nedskalering for erhvervsfiskere med A-status, kun bør være muligt at blive registreret som bierhvervsfisker på baggrund af en tilladelse fra Bierhvervsfiskernævnet, ligesom muligheden for i særlige tilfælde at blive registreret på baggrund af sociale eller helbredsmæssige hensyn, jf. lovens § 21, også fortsat bør gælde. De fleste nye registreringer af bierhvervsfiskere sker på baggrund af afgørelse i bierhvervsfiskernævnet, hvor kendskab til fiskeriets udførelse indgår som et moment i nævnets vurdering, om den pågældende ansøger er egnet til at blive registreret.

Til trods for at bierhvervsfiskere antalmæssigt udgør en stor gruppe, udgør de samlede fangster i forhold til det ordinære erhvervsfiskeri en beskedent størrelse. Opgørelse i Fiskeristyrelsen af landingsværdierne fra bierhvervsfiskerne i 2016 viser, at den gennemsnitlige landingsværdi for de bierhvervsfiskere, som var registrerede på daværende tidspunkt, var under 13.000 kr. Antallet af bierhvervsfiskere, som er registreret i Fiskeristyrelsens individregister, er i perioden 2010 til 2019 faldet med 14 pct. fra 1050 til 878 registrerede fiskere. Opgørelse i Fiskeristyrelsen viser endvidere, at de

landede mængder i perioden er faldet med 52 pct. Hertil kommer, at opgørelsen over gennemsnitsalderen i perioden viser, at aldersgennemsnittet er steget fra knap 60 år i 2009 til godt 65 år i 2018, hvorfor der fremover kan forventes yderligere fald i antallet af registrerede bierhvervsfiskere.

Den administrative byrde ved at kontrollere, at alle bierhvervsfiskerne lever op til det gældende indtægtskrav, jf. § 17, stk. 4, hvorefter mindst 5 pct. af deres indkomst skal vedrøre bierhvervsfiskeri, vurderes uforholdsmæssig stor i forhold til den bagvedliggende erhvervsmæssige aktivitet, som denne gruppe repræsenterer. Den fremtidige fiskeriforvaltning forventes på samme vis som i den øvrige forvaltning i højere grad at blive baseret på sagsbehandling ved anvendelse af digitale løsninger. Dette stiller krav til enklere regler med objektive kriterier, idet systemerne har svært ved at håndtere konkrete individuelle skøn eller komplicerede regnskabsmæssige opgørelsesmetoder, uden at omkostningerne til it-udvikling forøges markant. Desuden har en gennemgang af Fiskeristyrelsens administrationsgrundlag og praksis påvist et behov for regelforenkling og at undgå komplekse sagsgange med store dokumentationskrav.

Det vurderes derfor, at 5 pct.-kravet bør erstattes med en beløbsgrænse, der relaterer sig til landingsværdier, som vil være lettere at håndtere i Fiskeristyrelsens it-system, idet dataoplysningerne vedrørende landingsværdier på individniveau kan trækkes internt i it-systemet. Disse data vil kunne henføres til den registrerede bierhvervsfisker for at kontrollere, om vedkommende lever op til landingsværdikravet og dermed om betingelserne for at opretholde registreringen er til stede. Desuden vurderes landingsværdikravet, som i dag regnes fra de forudgående 12 måneder af hensyn til administrationen at skulle opgøres ved anvendelse af hele kalenderår. Det vurderes hensigtsmæssigt, at der fremover stilles krav om, at retten til at være registreret som bierhvervsfisker forudsætter en landingsværdi på 5.000 kr. i det forudgående kalenderår. Et sådant krav vurderes dog at kunne give anledning til problemer for bierhvervsfiskere, som har nået folkepensionsalderen, og som derfor ikke har anden indtægt. Dette skyldes, at disse i henhold til de gældende regler nemmere kan opfylde landingsværdikravet på 5 pct., idet de ikke har anden konkurrerende indkomst at sammenholde med. Det vurderes derfor, at der bør gælde en lavere grænse for bierhvervsfiskere, der har nået folkepensionsalderen, som vurderes at kunne sættes til 2.000 kr. i årlig landingsværdi i det forudgående kalenderår, hvor den pågældende opnår retten til folkepension.

Selv om der sættes en lav grænse for landingsværdikravet for at kunne opretholde en registrering, så kan grænsen vise sig umulig at opfylde i tilfælde af havari eller når særlige sociale eller helbreds-mæssige forhold eller når biologiske eller markeds-mæssige forhold gør fiskeren ude af stand til at lande fisk. Det vurderes derfor nødvendigt at kunne fravige fra landingsværdikravet i disse situationer. Dette kan opnås ved, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fravigelse af kravet i denne forbindelse, jf. nærmere herom under afsnit 2.6.-2.6.3.

Forbuddet mod lønnet som ulønnet medhjælp til bier-

hvervsfiskeri i lovens § 18 er indført som en måde at adskille bierhvervsfiskeri i forhold til det øvrige erhvervsfiskeri. Det vurderes imidlertid af ressource- og bevismæssige årsager vanskeligt at håndhæve forbuddet mod medhjælp til selve fiskeriaktiviteten, herunder fiskeredskabs- og fangsthåndteringen, når det samtidigt er tilladt at have medhjælp om bord til visse aktiviteter, som at styre fartøjet. Det vurderes i denne forbindelse, at hvis det er tilladt at have hjælp til at sejle fartøjet, der er en aktivitet, der vedrører selve fiskeriets udførelse, så burde det også være tilladt at have hjælp til selve redskabs- og fangsthåndteringen. På den anden side vurderes det at være nødvendigt at modvirke omgåelsessituationer, hvor registrerede bierhvervsfiskere overlader driften af et fiskefartøj til andre og derved ikke aktivt selv deltager i fiskeriet. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer derfor, at bestemmelsen, om at bierhvervsfiskeri kun må drives personligt, bør ændres, således at udførelsen af fiskeriaktiviteten også fremadrettet skal ske af indehaveren af tilladelsen om bord på fartøjet, men at det generelt skal være tilladt at have medhjælp med om bord. Medhjælp om bord for bierhvervsfiskere vil desuden være underlagt krav i henhold til søfartslovgivningen, herunder kvalifikationskrav, således at der kræves de fornødne kvalifikationer, såfremt medhjælpen skal hjælpe med at styre et fartøj.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at den gældende ordning for registrering af bierhvervsfiskere erstattes af en ny og forenklet ordning. Som følge heraf foreslås § 17 nyaffattet.

Med forslaget til § 17, stk. 1, vil det fremadrettet kun være muligt for personer at nedskalere fra erhvervsfiskere med A-status, jf. lovens § 14, til bierhvervsfiskere, eller at opskalere fra fritidsfisker til bierhvervsfisker ved afgørelse truffet af Bierhvervsfiskernævnet, jf. lovens § 19. Forslaget indebærer endvidere, at tilknytningskravet ændres, således at personer omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser sidestilles med personer, der har dansk indfødsret eller personer, som har haft bopæl i Danmark i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, jf. bemærkningerne til ændring af tilknytningskravet, jf. afsnit 2.1-2.1.3.

Med nyaffattelsen videreføres den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 2, som omfatter erhvervsfiskere med A-status, der kan nedtrappe og blive omregistreret som bierhvervsfiskere som § 17, stk. 1, nr. 1. Dog foreslås bestemmelsen udvidet, således at det ikke kun er registrerede erhvervsfiskere, men også erhvervsfiskere, der har været registreret inden for de sidste 5 år, der kan blive registreret som bierhvervsfisker. Den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 3, som omfatter bierhvervsfiskere, som har tilladelse efter afgørelse fra Bierhvervsfiskernævnet, jf. § 19, til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere givent område videreføres som § 17, stk. 1, nr. 2.

Nyaffattelsen indebærer samtidig, at den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 1 og 4, der omfatter henholdsvis bierhvervsfiskere, der var registreret ved udgangen af 1983, og registre-

ringen er opretholdt og bierhvervsfiskere der kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder i perioden den 1. januar 1996 til den 1. oktober 1998 har haft en indtægt på 10.000 kr. eller derover fra omsætning af fangster opnået ved fritidsfiskeri, udgår af bestemmelsen, idet disse ikke længere vurderes at have praktisk relevans for fiskerireguleringen.

Det foreslås endvidere med forslaget til § 17, stk. 2, at registrerede bierhvervsfiskere efter § 17, stk. 1, nr. 1 og 2, skal have haft en landingsværdi i det foregående kalenderår på mindst 5.000 kr., dog 2.000 kr. for personer, der har nået folkepensionsalderen for at kunne opretholde en registrering. Ændringen vil medføre en forenkling af betingelserne for at kunne opretholde registreringen, samtidigt med, at kontrollen af efterlevelsen kan automatiseres, idet det vurderes, at Fiskeristyrelsen ud fra landingsdata vil kunne automatisere kontrollen af, om registrerede bierhvervsfiskere opfylder landingskravet i et afsluttet kalenderår. Såfremt landingstallene vil kunne henføres til enkeltpersoner, skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen), EU-Tidende 2016, nr. L 119, side 1, og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) og eventuelle særregler, som ligger inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger, iagttages.

Med nyaffattelsen af § 17 udgår endvidere den gældende lovs § 17, stk. 4-6. Indtægtskravet for at opretholde en registrering i det gældende stk. 4 erstattes af landingsværdikravet i det foreslåede § 17, stk. 2, jf. ovenfor, mens stykke 5 og 6 i den gældende bestemmelse udgår, idet muligheden for at fravige landingsværdikravet vil være indeholdt i den foreslåede ændring af § 21, jf. lovforslagets § 1, nr. 13 og nærmere herom under afsnit 2.6.-2.6.3.

Forslaget til forenkling af indtægtskravet fra en periode på 12 måneder til et krav om en vis landingsværdi i det foregående kalenderår indebærer endvidere, at personer, der opnår registrering i et indeværende år, først skal opfylde kravet i det efterfølgende år. Dette medfører, at bierhvervsfiskerne først kan kontrolleres for manglende opfyldelse i henhold til de nye regler ved begyndelsen af 2022.

Bierhvervsfiskere, som er registrerede ved lovens ikrafttræden, vil fortsat bevare deres registrering forudsat, at de for kalenderåret 2021 og fremadrettet opfylder kravet om at have en landingsværdi på 5.000 kr. eller 2.000 kr. i hvert kalenderår.

Endelig foreslås med lovforslagets § 1, nr. 11, en ændring af § 18, hvorved det generelt bliver tilladt at have medhjælp med ombord, dog således, at der fortsat bibeholdes et krav om, at den registrerede bierhvervsfisker driver fiskeriet personligt. Der er således tale om en lempelse i forhold til den gældende bestemmelse, idet der tidligere ikke var tilladt at

have hjælp til selve redskabs- og fangsthåndteringen, for eksempel at hjælpe til med at hive redskaberne ombord, at gøre fartøjet rent, at efterse redskaber, at reparere og rense garn, hvilket det bliver som følge af ændringen af bestemmelsen. Herudover tilsigtes ikke andre ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

2.6. Fravigelse af reglerne for registrering og opretholdelse af registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker

2.6.1. Gældende ret

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan, selv om betingelserne i fiskerilovens §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt, meddele tilladelse til, at personer bliver registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, når særlige sociale eller helbredsmæssige hensyn taler herfor, jf. fiskerilovens § 21, stk. 1. Det følger af retten til registrering, at bestemmelsen ligeledes giver mulighed for at kunne opretholde registrering efter §§ 14 og 17 for personer, der ikke længere kan opretholde betingelserne herfor grundet sociale eller helbredsmæssige forhold.

Dispensation gives i overensstemmelse med forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1998-99, A, L106 som fremsat, side 2730, 1. spalte, til personer, der har fået tilkendt førtidspension, hvis de pågældende i øvrigt har forudsætninger for at drive erhvervsmæssigt fiskeri. Især for yngre personer med helbredsmæssige problemer meddeles dispensation, uanset at de pågældende ikke er tilkendt førtidspension. Dispensationerne er næsten udelukkende meddelt til at drive bierhvervsfiskeri. Tilladelserne meddeles midlertidigt og på nærmere vilkår med henblik på, at tilladelser bortfalder, hvis de ikke anvendes eller vilkårene ikke opfyldes.

Den gældende lovs § 21, stk. 2, indeholder mulighed for at inddrage sagkyndig bistand i afgørelsen af sagerne. Hensigten er at muliggøre inddragelse af sagkyndige personer, der har viden om sikkerhed til søs eller sociale- eller sundhedsmæssige forhold.

2.6.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Fiskerilovens § 21, stk. 1, indeholder i dag kun hjemmel til at dispensere fra betingelserne for registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker, såfremt sociale eller helbredsmæssige hensyn efter en konkret vurdering tilsiger dette. Det vurderes hensigtsmæssigt også at kunne dispensere fra kravene til registrering efter §§ 14 og 17 med henvisning til økonomiske forhold, for eksempel i tilfælde hvor en fisker, trods beskæftigelse i fiskeriet, ikke opfylder kravet om 60 pct. personlig indkomst fra erhvervsfiskeri, fordi fiskeriaktiviteten har givet underskud eller meget lavt overskud. Her vurderes det hensigtsmæssigt at kunne tage for eksempel en væsentlig arbejdsindsats i betragtning.

Det vurderes ligeledes hensigtsmæssigt at kunne meddele dispensation til erhvervsfiskere i tilfælde, hvor disse påvirkes af ekstraordinære udefrakommende begivenheder i form

af havari eller den biologiske eller markedsmæssige udvikling.

I tilfælde af havari indeholder fiskerilovens § 39, stk. 4, en dispensationsadgang fra fiskerilovens § 39, stk. 1, hvorefter der er mulighed for at erstatte det forliste fartøj med et nyt. Lovens § 39, stk. 1, stiller krav om, at fartøjet ejes af mindst 2/3 erhvervsfiskere, som er registrerede i henhold til §§ 14, 17 eller 21. Et havari kan imidlertid gøre det umuligt for erhvervsfiskere at opfylde indkomstkra­vet i henhold til § 14, stk. 1, eller 17, stk. 2, såfremt det forliste fartøj ikke kan erstattes rettidigt. For at sikre hensynet bag § 39, stk. 4, navnlig at havari ikke skal medføre retstab i henhold til fiskerilovgivning, vurderes det, at det også skal være muligt at meddele dispensation til erhvervsfiskere med A-status og bierhvervsfiskere fra betingelserne i § 14, stk. 1, og § 17, stk. 2, i disse tilfælde, således at vedkommende fiskere efter omstændighederne får en passende periode til at reetablere sit indkomstgrundlag.

Fiskerierhvervet er et omskifteligt erhverv med store udsving i fiskebestande og priser, alt efter den biologiske og markedsmæssige udvikling. Visse fiskebestande kan fra tid til anden kollapse som følge af svigtende fødegrundlag, iltsvind eller øvrige biologiske og klimamæssige faktorer. Desuden kan fiskerettigheder påvirkes af internationale forhold, og priserne kan påvirkes af udsving som følge af uforudsigelige faktorer, som for eksempel forhøjet markedsudbud af en given fiskeart som følge af ekstraordinære ændringer i afsætningsmulighederne. Disse forhold kan gøre det svært og efter omstændighederne umuligt for fiskere i en periode at leve op til for eksempel kravet om, at 60 pct. af deres personlige indkomst skal vedrøre erhvervsfiskeri for at opretholde en registrering. Hensigten bag indkomstkra­vet for erhvervsfiskere med A-status er at sikre, at de, der registreres som erhvervsfiskere med deraf følgende mulighed for at drive erhvervs­mæssigt fiskeri og eje et fiskefartøj med fiskerilicens samt kvoter, skal have fiskeriet som deres hovederhverv. Og for bierhvervsfiskere, at disse fiskere skal drive et aktivt fiskeri og derfor ikke skal kunne opretholde registreringen, såfremt beskæftigelsen med fiskeri ophører. De eksisterende regler vurderes dog ikke i tilstrækkelig grad at tage højde for, at udefrakommende begivenheder i en periode kan gøre fiskeren ude af stand til at opretholde det nødvendige indtjeningsgrundlag.

Da kravet om tilknytning til dansk fiskerihavn i lovforslaget er koblet til indkomstkra­vet, kan udsving i kvoter og markedsf­orhold ligeledes gøre det særdeles vanskeligt at opfylde dette afledte krav, for eksempel i situationer, hvor ekstraordinære forhold kræver fiskeriaktiviteter længere fra Danmark, end det var gældende ved tidspunktet for registreringen som erhvervsfisker med A-status.

Konsekvensen af reglerne vil i disse tilfælde ellers være, at erhvervsfiskeren mister sin A-status, hvormed vedkommende ikke længere kan eje et indregistreret fiskefartøj eller fiskekvoter. Det vurderes derfor, at det bør gøres muligt at give dispensation fra indkomstkra­vet og det hertil knyttede krav om tilknytning til dansk fiskerihavn, således

at en registrering kan opretholdes, når disse forhold gør sig gældende.

2.6.3. Den foreslåede ordning

En dispensation af indkomstkra­vet bør som hidtil kunne ske, hvor manglende opfyldelse af indkomstkra­vet skyldes sociale eller helbredsmæssige faktorer. I tilføjelse hertil foreslås mulighed for dispensation på baggrund af særlige økonomiske forhold. Desuden foreslås det, at der gives mulighed for dispensation fra indkomstkra­vet i forbindelse med opretholdelse af A-status, når manglende opfyldelse heraf skyldes havari, biologiske eller markedsmæssige forhold i erhvervet. Det vurderes, at sådan dispensation bør gives ud fra en konkret vurdering i hvert enkelte tilfælde.

For at sikre at hovedreglen om en bestemt indkomst fra fiskeri i § 14 stk. 1 og § 17 stk. 2 fastholdes, bør det ikke være muligt at opnå tilladelse til dispensation herfra for mere end 3 år. Fornyet dispensation efter udløbet af første dispensation bør kun tildeles i helt særlige tilfælde. Dispensation på baggrund af havari, biologiske forhold eller markedsmæssige forudsætter, at der er tale om en person, der allerede er registeret som erhvervsfisker med A-status, og som ønsker at bibeholde denne status. Reglerne for dispensation på grund af sociale og helbredsmæssige forhold foreslås videreført uændret.

Det foreslås, at dispensationsadgangen i fiskerilovens § 21, stk. 1, udvides således, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, ud over de gældende fravigelsesgrunde, kan meddele tilladelse til registrering som erhvervsfisker med A-status med henvisning til, at særlige økonomiske hensyn taler herfor, i tilfælde hvor en erhvervsfisker i en periode driver fiskeri med underskud eller meget lavt overskud.

Desuden foreslås mulighed for, at personer kan opretholde registrering som erhvervs- eller bierhvervsfiskere i op til 3 år, når den manglende opfyldelse af betingelserne for opretholdelse af registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker, jf. § 14, stk. 1, og § 17, stk. 2, vurderes at skyldes havari eller biologiske forhold eller markedsmæssige forhold i erhvervet.

Tilladelse til opretholdelse i forbindelse med sociale eller helbredsmæssige forhold, havari, eller når den manglende opfyldelse vurderes at skyldes biologiske eller markedsmæssige forhold i erhvervet, forventes at blive givet i en tidsbegrænset periode i op til 3 år, således at ansøgeren har passende tid til at erstatte det havarerede fartøj med et nyt eller de biologiske eller markedsmæssige forhold er gen­etableret, hvorefter vedkommende igen vil skulle opfylde de almindelige betingelser i § 14, stk. 1, 2. pkt. nr. 2. eller § 17, stk. 2. Af samme grund bør dispensation kun gives ved forhold, der vurderes at være af forbigående karakter og ikke, såfremt det vurderes usandsynligt, at forholdene vil stabilisere sig inden for en overskuelig tidshorizont. Kun i helt særlige tilfælde vil dispensationen til opretholdelse på baggrund af havari, biologiske eller markedsmæssige forhold kunne forlænges udover første dispensationsperiode.

Når biologiske eller markedsmæssige forhold gør sig gæl-

dende, forventes mange fiskere at være i samme situation, og ansøgning om tilladelser vil derfor kunne behandles samlet i disse tilfælde. Dette forventes at kunne blive tilfældet ved for eksempel kollaps i visse fiskebestande på grund af biologiske forhold som iltsvind eller på grund af ekstraordinær forværring af markedsmæssige forhold som følge af internationale forhold, globale pandemier, naturkatastrofer m.v.

2.7. Indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere

2.7.1. Gældende ret

Ikke-erhvervsmæssigt fiskeri eller rekreativt fiskeri er i fiskeriloven inddelt i lystfiskeri og fritidsfiskeri. Det fremgår således af fiskerilovens § 26, at enhver kan udøve *lystfiskeri* med stang, pilk eller lignende lette håndredskaber, når reglerne i § 54 om lystfiskertegn er overholdt.

Ud over det i fiskerilovens § 26 nævnte lystfiskeri kan personer, der ikke er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere efter fiskerilovens §§ 14 og 17, eller som ikke er særligt fiskeriberettiget i henhold til fiskerilovens §§ 24 og 25, udøve *fritidsfiskeri*, jf. fiskerilovens § 27, stk. 1, 1. pkt.

I forarbejderne til fiskerilovens § 27, stk. 1, 1. pkt., jf. Folketingstidende 1998-99, A, L 106 som fremsat, side 2727, spalte 2, beskrives fritidsfiskeri som ikke-erhvervsmæssigt fiskeri, som foregår med andre redskaber end de lette håndredskaber, der er tilladt ved lystfiskeri. Fritidsfiskeribegrebet finder også anvendelse i ferskvandsområder.

Efter de gældende regler kan ministeren fastsætte regler om betingelser for udøvelsen af fritidsfiskeri, herunder anvendelse af redskaber, i henhold til fiskerilovens § 27, stk. 1, 2. pkt. Denne bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse om rekreativt fiskeri i salt- og ferskvand samt redskabsfiskeri mv. i ferskvand (bekendtgørelse nr. 1615 af 11. december 2015).

Fritidsfiskere kan efter § 20 i denne bekendtgørelse få tilladelse til at fiske med højst 6 små redskaber (som alene kan være garn, ruser, tejn eller krogline).

Desuden kan ministeren efter fiskerilovens § 32, stk. 1, fastsætte regler om redskaber. Efter denne bestemmelse, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler for både salt- og ferskvand og for både lyst-, fritids-, bierhvervs- og erhvervsfiskeri om anvendelse, udformning, mæsketørrelse, placering og antal af tilladte redskaber, mærkning og afmærkning af redskaber og pæle, herunder regler om opstilling af og afstand imellem disse samt om registrering af pladser for faststående redskaber.

Forarbejderne til fiskerilovens § 32, jf. Folketingstidende 1998-99, A, L 106 som fremsat, side 2727, spalte 2, angiver, at fiskerilovens § 32, stk. 1, er hjemmel til fastsættelse af regler om både redskabsudformning, anvendelse, antal, placering, afstand og afmærkning. Desuden er nævnt registrering af faststående redskaber, da registrering i visse tilfælde kan være knyttet som et vilkår til anvendelsen. Hertil kommer registrering af en ret til at benytte et faststående

redskab på en bestemt fiskeplads frem for andre fiskere, jf. fiskerilovens § 73.

Bemyndigelsen i fiskerilovens § 27, stk. 1, 2 pkt., er snæver og omfatter kun betingelser og redskaber, som er tilladte for udøvelsen af fritidsfiskeri.

Til gengæld er bemyndigelsen i fiskerilovens § 32, stk. 1, bred og refererer til anvendelsesområdet og fremgangsmåden for udøvelsen af fiskeri, herunder fritidsfiskeri, med tilladte redskaber.

Kontrolforordningen, Rådets forordning (EF) nr. 1224 af 20. november 2009, EU-Tidende 2009, nr. L343, side 1, har til formål at sikre bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, samt at sikre at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

Artikel 48 i herefter kontrolforordningen, omhandler bjærgning af tabte redskaber og gælder for alle erhvervsfiskere i EU.

Ifølge artikel 48, stk. 2 i kontrolforordningen skal føreren af et EF-fiskefartøj, der har tabt redskaber eller en del deraf, søge at bjærge dem hurtigst muligt.

I de tilfælde, hvor det ikke er muligt, fordi de tabte redskaber ikke kan bjærges, skal fartøjets fører inden for 24 timer meddele dette til den kompetente myndighed i sin flagmedlemsstat, som derefter underretter den kompetente myndighed i kystmedlemsstaten, om de foranstaltninger, der er truffet for at bjærge redskaberne, jf. artikel 48, stk. 3, litra e) i kontrolforordningen.

I situationer omfattet af kontrolforordningens artikel 48, stk. 2 og 3, litra e), når redskaberne ikke er rapporteret som tabt, kan medlemsstaternes myndigheder, som har bjærget de tabte redskaber, inddrive omkostningerne hos føreren af det fiskefartøj, der har tabt redskaberne, jf. kontrolforordningens artikel 48, stk. 4.

Kontrolforordningens artikel 48, stk. 2 er hovedreglen i forhold til bjærgning af tabte redskaber. Fiskerne pålægges udgifterne til opsamling indført ved lov, som er kontrolforordningen.

Artikel 48, stk. 3 er undtagelsen fra hovedreglen.

Hvis erhvervsfiskere ikke respekterer hovedreglen, jf. kontrolforordningens artikel 48, stk. 2 og ikke er undtaget fra hovedreglen, jf. artikel 48, stk. 3, vil dette betyde, at kontrolforordningens artikel 48, stk. 4 finder anvendelse. Den sanktionerer derfor, at de ikke har opfyldt betingelserne i hovedreglen, hvilket er at bjærge de tabte redskaber hurtigst muligt.

Hvis erhvervsfiskere har opfyldt de 4 kumulative krav, jf. kontrolforordningens § 48, stk. 3, litra a) - e) inden for 24 timer, og deres handlinger ikke afviger fra det anerkendte handlemønster, om hvordan man bør opføre sig, hvilket er fastsat i kontrolforordningens § 48, stk. 3, vil disse erhvervsfiskere ikke være ansvarlige. Disse erhvervsfiskere skal ikke erstatte udgifterne for bjærgningen af de tabte redskaber, fordi der ikke er ansvarsgrundlag i sådanne sager.

Dette vil være i overensstemmelse med hensigten i artikel

48 i kontrolforordningen, som giver incitament til erhvervsfiskere til at indberette de tabte redskaber samt at foretage de påkrævende foranstaltninger til at bjærge redskaberne uden samtidigt at blive pålagt udgifterne for bjærgningen.

Artikel 48 i kontrolforordningen blev indført i 2009 og gælder for alle erhvervsfiskere i EU. Bestemmelsen vedrører ikke fritidsfiskere, fordi disse ikke er registreret som bierhvervs- eller erhvervsfiskere, jf. fiskerilovens § 27, stk. 1, 1. pkt.

2.7.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Regeringens plastikhandlingsplan, jf. aftale af 30. januar 2019 om samarbejdet om at nedbringe plastikforurening og fremme en cirkulær plastikøkonomi indgået mellem daværende regering (bestående af Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, indebærer, at omfanget af spøgelsesnet (tabte redskaber) skal kortlægges i danske farvande. Det er dog ikke muligt for nuværende at få et fuldstændigt overblik over forekomsten af tabte redskaber, da det ikke er alle garnfiskere, der har pligt til at indberette tabte redskaber. Både erhvervs- og fritidsfiskere udøver garnfiskeri i Danmark, men det er kun erhvervsfiskere, der er omfattet af en indberetningspligt for tabte redskaber efter kontrolforordningen.

Spørgsmålet om tabte redskaber og de negative konsekvenser heraf for blandt andet naturen, fiskebestande og dykkere har fået stigende opmærksomhed de senere år.

FAO (Food and Agriculture Organization of the United Nations) anslår, at 10 pct. af plastaffald i verdenshavene kan henføres til tabte redskaber, mens EU-Kommissionen anslår, at tallet for Europa er 27 pct.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at fritidsfiskere også skal være omfattet af kravet om at indberette tabte redskaber.

Fiskerikontrol og håndhævelse af reglerne har til formål at sikre en korrekt anvendelse af den fælles fiskeripolitik og om nødvendigt at sørge for, at reglerne efterleves.

Det nuværende system om fiskerikontrol er fastlagt i kontrolforordningen, som på gennemgribende vis har moderniseret EU's tilgang til fiskerikontrol.

Kontrolforordningens artikel 48, stk. 2, stiller krav om, at erhvervsfartøjer inden for 24 timer skal rapportere til de kompetente myndigheder i deres flagmedlemsstat, hvis der tabs et redskab, som ikke kan bjærges. Fiskeristyrelsen er den kompetente myndighed for danske fiskere, således at indrapporteringen kan ske pr. telefon eller e-mail til Fiskeristyrelsens Fiskerimoniteringscenter (FMC) eller ved at anføre det i fartøjets elektroniske logbog.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer, at hvis indberetningskravet for fritidsfiskere indføres, vil kravet om indberetning gælde for samtlige fiskere, både fritidsfiskere og erhvervsfiskere. Samlet set vil dette betyde et forbedret datagrundlag for tabte redskaber, som kan bru-

ges til kortlægning af omfanget af spøgelsesnet i danske farvande og dermed som led i indsatsen for bekæmpelse af spøgelsesnet.

Det er Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris vurdering, at en indberetningsløsning, som vil angive de nøjagtige koordinater for, hvor redskabet er tabt, vil gøre indberetningerne mere præcise.

2.7.3. Den foreslåede ordning

For at kunne udøve en effektiv kontrol med fritidsfiskernes tabte redskaber foreslås det, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 27, stk. 1, 2. pkt., udvides, således at ministeren får mulighed for at fastsætte nærmere regler om indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere.

Med bestemmelsen foreslås rammerne for et fyldestgørende datagrundlag etableret, som vil gøre det muligt at få et overblik over, hvor stort problemet med tabte redskaber er i danske farvande.

Det er hensigten, at der ved udmøntningen af bemyndigelsen vil være muligt at pålægge fritidsfiskere at indberette tabte redskaber på samme måde, som erhvervsfiskere er forpligtet til efter kontrolforordningens artikel 48.

Reglerne vedrørende indberetningskravet vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, hvori der bl.a. vil blive stillet nærmere krav til, hvilke oplysninger der skal indberettes, såsom tid og sted, hvor redskabet er tabt, type af redskab, navn, adresse og telefonnummer samt type af fiskeri.

Hovedreglen vil være fastlagt i bekendtgørelsen således, at fritidsfiskerne, der har tabt redskaber eller en del deraf, skal søge at bjærge dem hurtigst muligt.

Hvis de ikke har foretaget de påkrævende foranstaltninger for at bjærge redskaberne, som beskrevet i bekendtgørelsen, og ikke har indberettet tabet af redskaber inden for 24 timer til Fiskeristyrelsen, vil de kunne blive pålagt de udgifter, som myndighederne har afholdt i forbindelse med bjærgningen af de tabte redskaber på samme måde som erhvervsfiskere.

Desuden vil bekendtgørelsen indeholde regler om, at Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vil kunne stille krav om indberetningsmetoden vedrørende tabte redskaber, for eksempel krav om elektronisk indberetning via en app.

2.8. Undtagelse fra ejerkrav i forbindelse med udstedelse af fiskerilicens

2.8.1. Gældende ret

Det er ikke tilladt at anvende et fartøj til erhvervmæssigt fiskeri, medmindre fartøjet er registreret med fiskerilicens i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og samtidig er registreret i Erhvervsministeriet, jf. fiskerilovens § 38, stk. 1.

Efter lovens § 39, stk. 1, er det en betingelse for at blive registreret med fiskerilicens, at fartøjet ejes af personer, hvoraf mindst 2/3 er registrerede som berettigede til at drive erhvervs- eller bierhvervsfiskeri i medfør af § 14 eller § 17, regler fastsat i medfør heraf eller i henhold til tilladelse efter

§ 21. Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2, til selvejende uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a, og til frivillige kystfiskerforeninger, som er godkendt i medfør af § 16 b.

Efter lovens § 39, stk. 2, bortfalder fiskerilicensen, hvis fartøjet skifter ejer, og de nye ejere ikke opfylder betingelserne i § 39, stk. 1. Fiskerilicens bortfalder endvidere, hvis de personer eller selskaber, der ejer fartøjet, ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1. Lovens § 39, stk. 3, indeholder hjemmel til, at ministeren kan meddele undtagelse fra stk. 1 og 2, for en nærmere afgrænset periode, hvis fartøjet overtages som led i gældsfuldstgørelse eller i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer. Ministeren kan endvidere meddele dispensation, hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

Personer, der overtager en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller overtagelse af uskiftet bo, kan således efter tilladelse overtage et fiskefartøj. Bestemmelsen muliggør, at arveberettigede, der overtager en igangværende fiskeribedrift i henhold til fiskerilovens § 22, også kan overtage fartøjet og således fortsætte fiskeriaktiviteter efter en afdød selvstændig erhvervsfisker. Tilladelsen i henhold til § 39, stk. 3. 2. pkt., vil ligesom den forudsatte tilladelse i henhold til § 22 blive givet tidsbegrænset.

Efter gældende praksis gives der endvidere dispensation fra ejerkravet i tilfælde, hvor et pengeinstitut eksempelvis overtager et fartøj, fordi ejeren har misligholdt sine forpligtelser over for pengeinstituttet. Pengeinstituttet vil i denne situation kunne opnå tilladelse til i et afgrænset tidsrum at udleje fartøjet til en erhvervsfisker. Dispensation fra ejerkravet gives endvidere, hvis en skibsmægler som led i handel med fartøjer, overtager et fiskefartøj med henblik på videresalg. Det er ikke hensigten, at en skibsmægler kan få tilladelse til at udleje fartøjet, men denne vil kunne opnå tilladelse til at overtage fartøjet med henblik på salg i en vis periode, uden at fartøjet slettes som erhvervsfiskefartøj i Fiskeristyrelsens eller Søfartsstyrelsens registre.

I medfør af sølovens § 16, stk. 1 og stk. 3, er ejeren af et skib, herunder et fiskefartøj, forpligtet til inden 30 dage til skibsregistrator at anmelde enhver ændring i oplysninger, som tidligere er meddelt Dansk Skibsregister, herunder oplysninger om ejerforhold.

2.8.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Ministerens beføjelse efter den gældende lovs § 39, stk. 3, til at meddele konkret dispensation fra reglerne om udstedelse og bortfald af fiskerilicens, indeholder ikke bemyndigelse til at fastsætte generelle regler om undtagelse fra kravene i § 39, stk. 1 og 2, når fartøjer overtages som led i gældsfuldstgørelse, i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer eller ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

Dispensationer gives efter gældende praksis udelukkende i afgrænsede perioder og til en personkreds, som ikke giver anledning til en skønsvurdering. Da der i praksis ikke gives afslag til den omfattede personkreds vurderes undtagelserne

fra kravene i § 39, stk. 1 og 2, mere hensigtsmæssigt at kunne udformes som generelle regler, således at den omfattede personkreds uden videre kan overtage et fiskefartøj i en begrænset periode i tilknytning til erhvervsfiskerens død. Dog således, at der i helt særlige tilfælde bør være mulighed for at fravige i konkrete tilfælde fra fastsatte frister i regler fastsat i medfør af § 39, stk. 1 og 2, såfremt fartøjet ikke kan afsættes inden for fristen.

2.8.3. Den foreslåede ordning

Med forslaget til § 1, nr. 17, nyaffattes lovens § 39, stk. 3, således at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om fravigelse af ejerkravet i § 39, stk. 1 og 2, for en nærmere afgrænset periode, for ejere, som overtager fartøjer som led i gældsfuldstgørelse eller i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer eller, hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo. Ændringen vil gøre det muligt at fastsætte nærmere regler om overtagelse af fartøjer som led i gældsfuldstgørelse eller i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer eller ved arv og hensiddens i uskiftet bo, uden at dette fører til bortfald af fartøjets fiskerilicens og sletning i Dansk Skibsregister. Der vil således kunne fastsættes nærmere regler for overtagelse af fartøjer i forbindelse med gældsfuldstgørelse, erhvervsmæssig handel med fartøjer eller arv. Der vil kunne sættes betingelser om, hvor lang tid indehaveren af fartøjet kan opretholde registreringen af fartøjet, eller for eksempel betingelser om, at indehaveren af fartøjet, som led i gældsfuldstgørelsen vil kunne udleje fartøjet til en erhvervsfisker med A-status, jf. lovens § 14, stk. 1, et erhvervsfiskerselskab, jf. lovens § 16, stk. 1, eller en bierhvervsfisker, jf. lovens 17, stk. 1.

Det er hensigten, at bemyndigelsen aktuelt vil blive udnyttet til at fastsætte regler, hvorefter for eksempel skibsmæglere med henblik på videresalg, pengeinstitutter med henblik på gældsfuldstgørelse og salg eller arvinger eller ægtefælle ved hensiddens i uskiftet bo med henblik på videresalg og midlertidig drift, vil kunne opretholde registreringen af fartøjet i en nærmere afgrænset periode. Det kan dog forekomme særlige situationer, hvor det vil være velbegrunderet at opretholde registreringen i en lidt længere periode, såfremt fartøjet grundet særlige omstændigheder ikke kan afsættes til anden side inden for den fastsatte frist. I disse situationer forventes, at der vil der kunne gives fristforlængelse i henhold til de fastsatte regler.

2.9. Fritagelse for lystfiskertegn

2.9.1. Gældende ret

Fiskerilovens § 54, stk. 1, pålægger alle, der udøver lystfiskeri, jf. § 26, at have gyldigt lystfiskertegn. Undtaget herfra er personer under 18 år og personer, der har ret til at oppebære folkepension, jf. § 54, stk. 1, 2. pkt.

Reglerne for at oppebære ret til folkepension findes i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 23. september 2019 (herefter pensionsloven). Retten til at oppebære folkepension er betinget af, at personen har dansk indfødsret (statsborgerskab), jf. pensionslovens § 2, stk. 1. Dette gæl-

der dog ikke personer, der har haft fast bopæl her i riget i mindst 10 år mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen, heraf mindst 5 år umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Indgives ansøgningen efter folkepensionsalderen, skal bopælskravene være opfyldt ved folkepensionsalderen, jf. pensionslovens § 2, stk. 2, nr. 1. Det gælder heller ikke udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven, jf. pensionslovens § 2, stk. 2, nr. 2. Retten til at oppebære folkepension er også betinget af, at personen har fast bopæl her i riget eller hyre på dansk skib, jf. pensionslovens § 3, stk. 1. Pensionsloven suppleres af EU-regler, der koordinerer medlemsstaternes sociale sikringsordninger.

2.9.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Undtagelsen for personer, der har ret til at oppebære folkepension, fra kravet om gyldigt lystfiskertegn i § 54, stk. 1, 2. pkt., vurderes at forskelsbehandle ikke-danske statsborgere og således rejse spørgsmål i forhold til EU-rettens diskriminationsforbud i forhold til EU- og EØS-borgere, jf. TEUF-traktatens art. 18. Bestemmelsen er på denne baggrund blevet anvendt, således at der ikke opstilles andre betingelser for øvrige EU- og EØS-statsborgere end for danske statsborgere, dvs., at deres nationalitet ikke tillægges betydning.

2.9.3. Den foreslåede ordning

Med henblik på at bringe § 54, stk. 1, 2. pkt., i overensstemmelse med EU-retten foreslås bestemmelsen derfor ændret således, at der i stedet for kravet om ret til at oppebære folkepension fastsættes en betingelse om opnåelse af alder svarende til den alder, der giver ret til at oppebære folkepension. Af hensyn til omkostninger til administration og it-udvikling foreslås alle, dvs. ikke kun EU- og EØS-borgere, men også øvrige tredjelandsborgere, at blive fritaget for at betale lystfiskertegn, hvis de opfylder alderskravet.

2.10. Udvidelse af hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation

2.10.1. Gældende ret

Fiskerilovens § 112 c, stk. 1, indeholder bemyndigelse for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om, at kommunikation i henhold til bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (såkaldt IUU-fiskeri), skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne. Bestemmelsen blev indført i fiskeriloven ved lov nr. 604 af 14. juni 2011 for at leve op til krav i Rådets forordning nr. 1224/2009 om opretholdelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (kontrolforordningen), hvor der er pligt til elektronisk udfyldelse og indsendelse af logbog for fartøjer over en vis størrelse.

Efter § 112 c, stk. 2, kan der fastsættes regler om digital kommunikation, for eksempel om anvendelse af bestemte digitale formater og om digital signatur. Bestemmelsen sikrer, at afsender- og modtagersystemerne kan tale sammen, og at borgeren eller virksomheden kan identificeres med fornøden sikkerhed.

Lovens § 112 c, stk. 3, giver ministeren, eller den ministeren bemyndiger dertil, mulighed for at udstede dokumenter uden en personlig underskrift, herunder selve afgørelsen, med samme retsvirkning som underskrevne dokumenter.

Lovens § 112 c, stk. 4, indeholder bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller den, ministeren bemyndiger hertil, som afsender.

Lovens § 112 c, stk. 5, fastslår, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, det vil sige modtageren af meddelelsen. Meddelelsen anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten.

2.10.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Ved den politiske aftale af 16. november 2017 om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri, som blev indgået mellem daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Enhedslisten, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, blev det besluttet, at der skulle indføres regler om, at erhvervsfiskeres indflydelse gennem lån, kaution, sikkerhedsstillelse m.v. til andre erhvervsfiskere, skal tælles med i långivers koncentrationsregnskab, når det gøres op, hvor stor en kvote en enkelt erhvervsfisker eller erhvervsfiskerselskab skal kunne have rådighed over – såkaldte B-kvoter.

Aftalen blev gennemført ved ændring af fiskeriloven, jf. lov nr. 1734 af 27. december 2018, hvorved ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om øvre grænser for det samlede ejerskab af kvoteandele, jf. lovens § 35, stk. 2. Bemyndigelsen er endnu ikke udnyttet.

Bemyndigelsen i § 35, stk. 2, forventes udnyttet til at fastsætte regler om beregningen af B-kvoter som vil være baseret på indberetninger til Fiskeristyrelsen vedrørende økonomiske mellemværender, som erhvervsfiskere som långiver eller sikkerhedsstiller vil blive forpligtet til at foretage. Indberetningen forudsættes at skulle ske på en IT-plattform på Fiskeristyrelsens hjemmeside.

Det vurderes at have betydning, at indberetningen med tilstrækkelig grad af sikkerhed kan henføres til en bestemt identificerbar erhvervsfisker eller erhvervsfiskerselskab, og at indberetningerne sker i et format, der er foreneligt med IT-systemets opbygning. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at kunne kræve, at indberetninger af økonomiske mellemværender sker digitalt og ved anvendelse af digital signatur.

Der vil endvidere i medfør af § 35, stk. 2, kunne fastsættes regler om opgørelse af helt eller delvis ejede kvoteandele, jf. stk. 2, nr. 1, afgrænsning af, omregning til og opgørelse af kvoteandele, der er adgang til at udøve en bestemmende indflydelse på, jf. stk. 2, nr. 2, indefrysning af årsmængder tildelt på baggrund af kvoteandele ved overskridelse af de øvre grænser, jf. stk. 2, nr. 4, påbud om nedbringelse af ejerandele ved overskridelse af de øvre grænser, jf. stk. 2, nr. 5, og bortfald af kvoteandele ved overskridelse af de øvre grænser, jf. nr. 6. Det forventes, at der vil blive stillet krav om, at kommunikation mellem Fiskeristyrelsen og virksomhederne vedrørende nr. 2, 3, 4 og 5 skal foregå digitalt.

Det forvaltningsretlige udgangspunkt er, at borgere og virksomheder kan rette henvendelse til forvaltningen i den form, som de ønsker. Heroverfor står hensynet til at sikre effektiv kontrol i fiskeriet i overensstemmelse med kontrolforordningen. Af hensyn til at sikre effektiv kontrol foreslås reglerne om digital kommunikation med fiskerivirksomheder angående deres indberetning af kvoteandele indført som en pligt, som dog vil kunne fraviges på baggrund af særlige hensyn til personer, der ikke har mulighed for at anvende digital kommunikation.

Kvotekonzentrationsreglerne, som forventes udstedt i henhold til § 35, stk. 2, forudsætter udviklingen af et IT-system, og da der er et ønske om, at dette system så vidt muligt skal kunne sagsbehandle og kommunikere automatisk med virksomheder i fremtiden, vurderes de øvrige bestemmelser i § 112 c, stk. 2-5, ligeledes at være relevante.

2.10.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 112 c, stk. 1, udvides, således at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunikation i henhold til regler udstedt i medfør af lovens § 35, stk. 2, skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne. Den foreslåede udvidelse indebærer samtidig, at ministeren i medfør af den gældende lovs § 112 c, stk. 2, kan fastsætte de nærmere regler om digital kommunikation i forbindelse med krav om indberetning i medfør af § 35, stk. 2, herunder om anvendelse af bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, digitale signaturer eller lignende, der er brugervenlige, jf. princip 5 om agil erhvervsrettet regulering. Den foreslåede udvidelse giver endvidere myndigheden mulighed for at udstede dokumenter uden en personlig underskrift, herunder afgørelser truffet i henhold til reglerne, med samme retsvirkning som underskrevne dokumenter, jf. § 112 c, stk. 3, samt mulighed for at fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, eller den ministeren bemyndiger hertil, som afsender, jf. 112 c, stk. 4. Meddelelser i henhold til regler udstedt i medfør af lovens § 35, stk. 2, anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten, jf. § 112 c, stk. 5.

I forbindelse med udvidelse af pligten til at indberette og kommunikere digitalt er det forudsat, at der i et begrænset omfang kan gøres undtagelse fra denne pligt, for eksempel

på baggrund af funktionsnedsættelse, psykiske lidelser m.v. Det vil derfor være muligt at opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation ved ansøgning herom.

2.11. Kontrolpunkter til søs

2.11.1 Gældende ret

Efter fiskerilovens § 117, stk. 1, påhviler det ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri at kontrollere overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter om den fælles fiskeripolitik. Kontrollen sker efter reglerne i fiskerilovens kapitel 20 om afgivelse og behandling af oplysninger og kapitel 22 om kontrol og tilsyn.

Fiskerikontrollen omfatter en administrativ kontrol og en fysisk kontrol. Den administrative kontrol omfatter en kontrol af dokumenter og indberetninger til fiskerikontrollen. Det er bl.a. kontrol af den enkelte fiskers indberetninger i logbogen, hvor oplysninger om fangster samt tid og sted for fiskerier registreres. Indberetningerne suppleres af VMS-data eller AIS-data om fiskefartøjernes positioner, som i et vist omfang giver mulighed for at krydstjekke overensstemmelse mellem VMS-data, AIS-data og logbogsdata.

Fartøjsovervågningssystemet (VMS) er et satellitbaseret overvågningssystem for fiskefartøjer, der regelmæssigt sender data til fiskerimyndighederne om fartøjers position, kurs og fart.

Fartøjsovervågningssystemet (AIS) bruges til at forbedre sikkerheden til søs og giver fartøjer mulighed for at udveksle data om identitet, position, kurs og fart med andre fartøjer i nærheden og med myndighederne til lands.

Den fysiske kontrol er en kontrol, hvor fiskerikontrollører ved en fysisk tilstedeværelse på eksempelvis fiskefartøjer på havet eller ved losning i havne kan kontrollere, om reglerne for fiskeri er overholdt. Dette gælder bl.a. reglerne i EU's fælles fiskeripolitik om korrekt rapportering af fangster og om anvendelse af bestemte typer redskaber med en bestemt maskestørrelse, eller regler om mindstestørrelse for de fisk, der afsættes til konsum.

Ved den fysiske kontrol til søs sejler fiskerikontrollskibet efter gældende praksis frem til det fiskefartøj, som skal kontrolleres. Kontrollørerne vil være fysisk til stede i nærheden af eller på det fiskefartøj, der er udpeget til kontrol. Det er en forudsætning, at de fysiske forhold på stedet tillader, at en effektiv kontrol kan gennemføres.

Gennemførelse af fiskerikontrollen med EU's fælles fiskeripolitik sker i overensstemmelse med de relevante EU-retsakter herom. Målsætninger for kontrol og håndhævelse af EU's fælles fiskeripolitik er således fastlagt i artikel 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse nr. 2004/585/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 22 (herafter grundforordningen).

Blandt målsætningerne kan fremhæves, at kontrol og håndhævelse af den fælles fiskeripolitik skal sikres gennem en effektiv EU-fiskerikontrolordning, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri (ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri). Det fremgår endvidere af artikel 36, stk. 3, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre kontrol, inspektion og håndhævelse af de aktiviteter, der udføres inden for den fælles fiskeripolitik anvendelsesområde, herunder indførelse af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, EU-Tidende 2009, nr. L 343, side 1 (herefter kontrolforordningen) og EU-Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, EU-Tidende 2011, L 112, s. 1 (herefter gennemførelsesforordningen) fastsætter de nærmere regler om kontrollen med den fælles fiskeripolitik.

Kontrolforordningens afsnit VII indeholder bl.a. regler om gennemførelse af fysisk kontrol (inspektioner), herunder at inspektioner skal foretages på en sådan måde, at de forstyrrer fartøjet og dets aktiviteter m.v. mindst muligt. Gennemførelsesforordningen indeholder i forordningens afsnit VI, afdeling 2, de nærmere regler om bl.a. gennemførelse af fysisk kontrol til søs, herunder artikel 103 om bording af fiskefartøjer, hvorefter fiskerikontrollen med visse undtagelser ikke kan kræve, at fiskefartøjet skal standse, eller indstille udsætningen eller indhalingen af fiskeredskaber, når det er i gang med at fiske. Efter forordningens artikel 104 må en inspektion som udgangspunkt højst vare fire timer.

2.11.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Kontrolforordningen og gennemførelsesforordningen indeholder ikke regler om fastlæggelse af selve positionen (kontrolpunktet) for den fysiske kontrol til søs i de havområder, hvor der føres kontrol. Det er således overladt til de nationale myndigheder inden for rammerne af grundforordningen, kontrolforordningen og gennemførelsesforordningen at anvende de kontrolredskaber, som findes velegnede til kontrol af det relevante fiskeri.

Fiskeriloven indeholder i dag ikke hjemmel for fiskerikontrollen til at anvende kontrolpunkter for den fysiske kontrol til søs og som nævnt oven for i punkt 2.12.1 gennemføres den fysiske kontrol til søs efter gældende praksis ved, at fiskerikontrollen sejler frem til det fiskefartøj, som skal kontrolleres.

Gældende praksis for gennemførelse af kontrol til søs ønskes effektiviseret, idet fiskerikontrollen har begrænset kapacitet og som udgangspunkt kun råder over kontrolskibet Vestkysten i dette område.

Fiskerikontrollen skal effektivt kunne afdække overtrædelser af reglerne i EU's fælles fiskeripolitik herunder ved-

rørende urapporteret fiskeri. Misrapportering af fangstområder udgør en hindring i forhold til korrekt forvaltning af fiskeriet under hensyntagen til bevarelsen af havets biologiske ressourcer.

Det er Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris vurdering, at fiskerikontrollen til søs vil kunne gennemføres betydeligt mere effektivt, såfremt det er muligt at anvende kontrolpunkter fastlagt af kontrolmyndigheden, således at fiskefartøjet sejler frem til kontrolpunktet, fremfor at kontrollen sejler frem til fartøjet. Dette vil styrke Danmarks kontrolindsats, herunder kontrollen med reglerne i EU's fælles fiskeripolitik.

Kontrolpunkter til søs bør ikke begrænses til en eller få geografiske placeringer, men fartøjer bør kunne indkaldes til kontrol på en position, som giver mening i forhold til fiskefartøjets og kontrolskibets individuelle placering, således at den samlede sejltid minimeres.

Forud for anvendelse af et kontrolpunkt vil der være behov for konkret at vurdere og prioritere anvendelsen af Fiskeristyrelsens kontrolressourcer til søs i forhold til de forskellige behov i forskellige farvandsområder. I dag kan fiskerikontrollen ikke afdække alle de situationer, hvor der er indikationer på manglende overholdelse af fiskeriregler, herunder misrapportering af fangster i forbindelse med farvandsskifte, fiskeri i lukkede områder, fiskeri under fiskeristop eller fiskeriforbud, slukning af VMS/AIS m.v. Derfor kan disse fartøjer blive pålagt at sejle hen til et kontrolpunkt til søs på baggrund af Fiskeristyrelsens vurdering af risikoen for overtrædelse af fiskerireglerne.

Ved udpegning af kontrolpunkter til søs bør der kunne tages højde for de konkrete omstændigheder, herunder vejret, hvor relativt kort afstand kan have betydning i forhold til sikkerhed for fiskerne og kontrolmyndigheden. Det er især i forhold til søgang, hvor risici for kontrolmyndigheden kan reduceres betragteligt, såfremt kontrollen kan udføres i roligere vande. Det er i fælles interesse, at bording gennemføres på den mest sikre måde.

Indkaldelse til kontrol på en defineret position vil i overensstemmelse med kontrolforordningen og gennemførelsesforordningen skulle udføres mindst muligt indgribende for fartøjerne i relation til transporttid til og fra kontrolpunktet, og sejltiden for fiskefartøjet forventes i gennemsnit ikke at blive forøget med mere end 1 time. Desuden vil kontrollen skulle udføres på den mindst generende måde ved at kontrollere fartøjerne på deres planlagte rute, efter de er færdige med at fiske. Indførelse af kontrolpunkter til søs vil blive gennemført mindst muligt indgribende for det enkelte fartøj, for eksempel i relation til sejltid til og fra kontrolpunktet.

Kontrollen vil skulle tilrettelægges på en sådan måde, at den finder lige anvendelse på fiskefartøjer fra Danmark, andre EU-medlemslande samt tredjelande på en ikke-diskriminerende vis.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer samlet set, at indkaldelse af fiskefartøjer til kontrol på en nærmere defineret position til søs kan rummes inden for rammerne af EU-retten, herunder grundforordningen, kon-

trolforordningen og gennemførelsesforordningen. Den endelige fortolkning af EU-retten henhører under EU-Domstolen.

2.11.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny § 124 a i fiskeriloven, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at fastsætte regler om kontrolpunkter til søs til brug for kontrollen af overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i lovens § 10 nævnte EU-retsakter, herunder om indkaldelse af fiskefartøjer til kontrol.

Forslaget skal særligt ses i lyset af den aktuelle situation i Nordsøen og Skagerrak, og den foreslåede hjemmel skal således gøre det muligt at etablere kontrolpunkter til søs, der giver mulighed for at styrke kontrollen med misrapportering af fangster fra et fangstområde til et andet.

Den foreslåede bemyndigelse vil dog også kunne udnyttes til at udstede regler om brug af kontrolpunkter til kontrol af fiskefartøjer andre steder, hvor der er behov for skærpet kontrol til søs kontrollen, hvis det vurderes, at der er risiko for overtrædelse af fiskerireglerne.

Anvendelse af et kontrolpunkt til søs indebærer, at et fartøj indkaldes til kontrol på en af kontrolmyndigheden defineret position, som befinder sig på samme rute, hvor fartøjet sejler, og således at kontroltidspunktet fastsættes til efter fartøjet er færdig med at fiske. Der vil kunne tages højde for farlige situationer, som kan opstå i forbindelse med kontrol, der udføres i dårligt vejr.

Indkaldelse til kontrol på en defineret position vil således skulle udføres mindst muligt indgribende for fartøjerne i relation til transporttid til og fra kontrolpunktet, og sejltiden for fiskefartøjet forventes i gennemsnit ikke at blive forøget med mere end 1 time.

Kontrollen vil skulle tilrettelægges på en sådan måde, at den finder lige anvendelse på fiskefartøjer fra Danmark, andre EU-medlemslande samt tredjelande på en ikke-diskriminerede vis.

Den foreslåede bemyndigelse til ministeren vil aktuelt blive udmøntet i en bekendtgørelse, som vil fastsætte de nærmere regler om fartøjsmålgruppen, kriterier for udpegning af kontrolpunkter til søs samt planlægning og indkaldelse til kontrol med henblik på at kontrollere misrapportering af fangster fra et fangstområde til et andet, aktuelt Skagerak/Nordsøen-området.

Fartøjsmålgruppen for kontrollen vil være fartøjer, der driver fiskeri i flere fangstområder på samme fangstrejse, da dette er en forudsætning for at kunne misrapportere fangstområde.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forenklingen af bierhvervsfiskerordningen forventes at give en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse for Fiskeristyrelsen i forbindelse med registrering af bierhvervsfiskere og i relation til kontrol med, at registrerede bierhvervsfiskere

lever op til landingsværdikravene, idet datakørsler i Fiskeristyrelsens it-system vil kunne vise, om nogle bierhvervsfiskere ikke har en høj nok landingsværdi i det forudgående kalenderår til at kunne opretholde registreringen som bierhvervsfisker. Forslaget om hjemmel til krav om digital kommunikation vurderes at kunne danne grundlag for øget brug af digital kommunikation. Forslaget forventes på sigt at kunne bidrage til en mere hensigtsmæssig offentlig administration (mere digital kommunikation og færre skrivelser).

Forslaget vurderes at bidrage på visse punkter til realisering af principperne for digitaliseringsklar lovgivning, idet forenklingen af bierhvervsfiskerreglerne samt udvidelsen af hjemmelen til at kunne kræve digital kommunikation vil lette muligheden for at overgå til fuldt digitaliseret sagsbehandling i fremtiden.

Det vurderes, at principperne for digitaliseringsklar lovgivning er fulgt.

Lovforslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget forventes at medføre mindre løbende lettelser for erhvervslivet (under 4 mio. kr. pr. år på samfundsplan).

Forslaget vedrørende lempelse af vilkår for registrering af erhvervsfiskerselskaber, jf. forslagens § 1, nr. 9, vurderes at bidrage til at gøre fiskeriloven mere reguleringsneutral i forhold til selskabslovgivningen, således at erhvervslivet har større valgfrihed til at indrette sig efter behov i forretningsmodeller eller ejerkonstruktioner, i overensstemmelse med principper for agil erhvervsrettet regulering, jf. princip 1, om at muliggøre anvendelse af nye forretningsmodeller og, jf. princip 4, at være helhedstænkende ved at tage højde for samspillet med selskabsreglerne, som har betydning for virksomhedernes anvendelse af nye forretningsmodeller.

Forslaget vedrørende forenkling af kravene til opretholdelse af bierhvervsfiskeres registrering, jf. forslagens § 1, nr. 10, forventes at kunne lette den administrative byrde for personer med fiskeri som bierhverv, idet disse ikke længere vil kunne blive mødt med krav om at skulle dokumentere, at 5 pct. af deres bruttoindkomst stammer fra erhvervsfiskeri. Dette vurderes at være i overensstemmelse med princippet om at reguleringen skal være helhedstænkende, jf. princip 4 for agil erhvervsrettet regulering, idet dokumentationen allerede vil foreligge ved indberetning af landingsdata i henhold til krav i den øvrige fiskerilovgivning.

Forslaget vedrørende udvidelsen af hjemmelen til at kunne kræve digital kommunikation, jf. forslagens § 1, nr. 19, vil kunne have begrænsede positive erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af færre omkostninger forbundet med henvendelser fra det offentlige samt en nedbringelse af sagsbehandlingstiderne. Det forudsættes, at de digitale løsninger for indberetning af økonomiske mellemværender gøres teknologineutrale, jf. princip 3 for agil erhvervsrettet regulering, og brugervenlige i den brugerflade, som ved udmønt-

ningen af ordningen skal udarbejdes, for at gøre indberetningen enkel og overskuelig for virksomhederne, jf. princip 5 for agil erhvervsrettet regulering om at sikre brugervenlig digitalisering.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget indeholder ingen administrative konsekvenser for borgere.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Fritidsfiskere kan forpligtes til at indmelde tabte redskaber (garn, ruser m.v.) for at bekæmpe spøgelsesnet og forurening af naturen, hvilket vurderes at kunne medføre positive miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

De foreslåede ændringer af kravet om indfødsret eller fast bopæl i Danmark til et krav om at være omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, som stilles som betingelse for registrering som erhvervsfisker med A-status, jf. forslaget § 1, nr. 2, vil sikre ligebehandling af borgere inden for EU i overensstemmelse med EU-retten.

I § 1 nr. 6, foreslås krav om, at registrering som erhvervsfisker forudsætter 60 pct. personlig indkomst i de foregående 24 måneder, som stammer fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj med reel tilknytning til dansk fiskerihavn. I § 1, nr. 7, foreslås ministeren for fødevarer, landbrug, fiskeri bemyndiget til at fastsætte regler om reel tilknytning til dansk fiskerihavn. De udmøntende regler forudsættes fastsat i henhold til EU-retten. Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeri vurderer, bl.a. på baggrund af EU-domstolens afgørelse af 14. december 1989 i sag C-216/87, Jaderow, som beskrevet ovenfor, at der vil kunne stilles krav om dokumentation for tilknytning til dansk havn på følgende tre

måder. Ved at fiskeriet opereres fra et fast forretningssted i Danmark, hvorfra driften styres, ved at 50 pct. af fartøjets fangst landes i dansk havn eller ved at 50 pct. af fartøjets fangstrejser udgår fra dansk havn.

De foreslåede ændringer af reglerne for fritagelse for lystfiskertegn, således at der blot kræves alder svarende til folkepensionsalderen, jf. forslaget § 1, nr. 18, vil bringe reglerne i overensstemmelse med EU-retten, jf. TEUF, art. 18.

Formålet med forslaget om bemyndigelse til at fastsætte regler om kontrolpunkter til søs, jf. forslaget § 1, nr. 20, er at forbedre og effektivisere fiskerikontrollen og forslaget medvirker dermed til opfyldelse af Danmarks forpligtelse til at sikre overholdelse af EU's fælles fiskeripolitik.

Forslaget indeholder herudover ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 24. juni til 19. august været i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F Transportgruppen, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Atlantic Shipping, Brancheforeningen Dansk Skaldyrsopdræt, Danish Seafood Association, Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Erhverv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Danske Havne, Danske Speditører, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI Fødevarer, DI Handel, DTU Aqua, Greenpeace, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Fiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Fiskeriets Arbejdsrådgivning, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlecentraler i Danmark, Foreningen Muslingeerhvervet, Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri, FSR - danske revisorer, Landbrug og Fødevarer, Levende Hav, Marine Ingredients Denmark, NOAHs Sekretariat, OCEANA, WWF.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forenklingen af bierhvervsfiskerordningen forventes at være med til at lette den administrative byrde for staten. Forslaget om hjemmel til krav om di-	Ingen

	gital kommunikation vurderes ved implementeringen at indeholde positive administrative konsekvenser for staten, samt på visse punkter vurderes at bidrage til realisering af principperne for digitaliseringsklar lovgivning og dermed lette sagsgange i det offentlige.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vedrørende forenkling af bierhvervsfiskerreglerne, jf. forslaget til § 1, nr. 10, vurderes at indeholde positive administrative konsekvenser, idet dokumentationskrav for at opretholde registrering som bierhvervsfisker afskaffes. Den foreslåede hjemmel til at stille krav om digital kommunikation vedrørende indberetning om økonomiske mellemværender mv., vurderes at kunne medføre positive konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	De foreslåede ændringer af reglerne registrering som erhvervsfisker med A-status, jf. forslagens § 1, nr. 2, vil bringe reglerne i overensstemmelse med EU-retten, jf. TEUF, art. 18 samt reglerne om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser. Ændringerne af reglerne for fritagelse for lystfiskertegn, således at der blot kræves alder svarende til folkepensionsalderen, jf. forslagens § 1, nr. 18, vil bringe reglerne i overensstemmelse med EU-retten, navnlig TEUF, art. 18. Forslaget om bemyndigelse til at fastsætte regler om kontrolpunkter til søs, jf. forslagens § 1, nr. 20, indeholder EU-retlige aspekter, idet forslaget vedrører regulering af andre medlemsstaters fiskefartøjer i danske farvande. Bestemmelsen vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten og den fælles fiskeripolitik.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fiskerilovens § 11, stk. 1, nr. 1, fastsætter, at kun erhvervsfiskere med A-status registreret efter § 14, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, må drive selvstændigt erhvervsfiskeri i saltvand. Bemyndigelsen i § 14, stk. 4, vedrører betingelser for registrering af EU- og EØS-borgere, som ikke opfylder det gældende tilknytningskrav i § 14, stk. 1, nr. 1.

Fiskerilovens § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, fastsætter, at aktie- og anpartsselskaber kan registreres som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri, når mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, eller selskabet for 2/3's vedkommende ejes af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1. I stk. 2, nr. 1, fastsættes, at registrering kan kun ske, når vedtægterne indeholder bestemmelser om, at aktier og anparter svarende til 2/3 af selskabskapitalen kun kan udstedes eller overdrages til eje eller pant til personer og selskaber, der er registreret af ministeren for fiskeri og ligestilling som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.

Som følge af den foreslåede ændring af tilknytningskravet, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, bliver bemyndigelsen i § 14, stk. 4, overflødig og foreslås med lovforslagets § 1, nr. 7, at udgå og erstattet af en bemyndigelse til at fastsætte regler om betingelser for at opretholde en registrering af § 14, stk. 1.

Med den foreslåede ændring af § 11, stk. 1, nr. 1, § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 16, stk. 2, nr. 1, foreslås henvisningen til § 14, stk. 4, at udgå af bestemmelserne.

Der er således tale om en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede ophævelse af § 14, stk. 4, jf. forslaget § 1, nr. 8.

Til nr. 2

Fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 1, indeholder krav om, at en erhvervsfisker med A-status skal være dansk statsborger eller have haft uafbrudt bopæl i Danmark i mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen som erhvervsfisker efter lovens § 14. Det nugældende tilknytningskrav vurderes efter EU-domstolens praksis ikke at være i overensstemmelse med EU-retten, selv om reglerne oprindeligt er godkendt af Kommissionen, da man med dansk indfødsret eller en bopæl i Danmark vil kunne opnå A-status, mens man som EU- og EØS-borgere, skal opfylde supplerende tilknytnings-

krav, hvis man ikke er bosiddende i Danmark. Der kan ikke i overensstemmelse med EU-retten stilles differentierede krav til personer med dansk indfødsret og EU/EØS-borgere i forhold til krav om tilknytning til dansk fiskeri. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede ændring af tilknytningskravet i § 14, stk. 1, nr. 1, i fiskeriloven, at personer som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser omfattes af personkredsen i lovens § 14, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ændring vil have den virkning, at danske statsborgere, personer som har haft bopæl i Danmark i en uafbrudt periode på mindst 2 år forud for registreringen og personer omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, kan opnå registrering på lige fod, forudsat at de øvrige betingelser for registrering, jf. § 14, stk. 1, nr. 2, er opfyldt. Ændringen vil bringe reglen i overensstemmelse med EU-reglerne om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 2, er det en af betingelse, for at personer kan blive registreret som erhvervsfiskere med A-status, at det dokumenteres, at de har været beskæftiget med erhvervsfiskeri i en periode på 12 måneder, jf. stk. 2, foruden at kravene i henholdsvis § 14, stk. 1, nr. 1 og 3, er opfyldte, herefter beskæftigelseskravet. Formålet med kravet er at sikre aktiv beskæftigelse i fiskeriet; men dette formål kan ligeledes opnås gennem kravet om at indkomsten de forudgående 24 måneder hovedsageligt skal stamme fra personlig arbejdsindsats, jf. § 14, stk. 1 nr. 2.

Det konstateres, at beskæftigelseskravet i § 14, stk. 1, nr. 2, om dokumentation for beskæftigelse med erhvervsfiskeri i en periode på 12 måneder som betingelse for registrering og opretholdelse af en registrering som erhvervsfisker med A-status, savner praktisk relevans.

Det følger af den foreslåede ændring, at beskæftigelseskravet i den gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Den foreslåede ophævelse indebærer, at personer, som ønsker at blive registreret som erhvervsfisker med A-status efter lovens § 14, stk. 1, fremover skal opfylde kravene i § 14, stk. 1, nr. 1 og 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 og 5

Efter fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 3, er personer berettiget til at blive registreret som erhvervsfiskere med A-status, når det dokumenteres, at mindst 60 pct. af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i en periode på 12 måneder stam-

mer fra erhvervsfiskeri, foruden at kravene i henholdsvis § 14, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, er opfyldt, herefter 60 pct.-kravet.

Beregning af bruttoindkomst ved personlig virksomhed er i praksis sket ved en opgørelse af ansøgerens personlige indkomst og indkomst, der træder i stedet for den personlige indkomst, herunder for eksempel dagpenge m.v.

Med forslaget til ændringen af § 14, stk. 1, nr. 3, der herefter bliver nr. 2, ændres ”bruttoindkomst ved personlig virksomhed i en periode på 12 måneder, der stammer fra erhvervsfiskeri” til ”personlige indkomst i de foregående 24 måneder stammer fra personlig arbejdsindsats på fiskefartøj med reel tilknytning til dansk fiskerihavn”.

Den foreslåede ændring til personlige indkomst svarer til gældende praksis og vil medføre, at der ved opgørelse af erhvervsfiskeres indkomst i henhold til bestemmelsen vil skulle indgå alle indtægter, der udgør personlig indkomst, som er al skattepligtig indkomst, der ikke er kapitalindkomst, jf. personskattelovens § 3, stk. 1.

Med lovforslaget vil der ved registrering som erhvervsfisker med A-status blive stillet krav om, at mindst 60 pct. af den pågældendes personlige indkomst skal vedrøre indtægter fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj eller indkomst, der træder i stedet herfor. Perioden som indkomstkravet angår forlænges fra 12 til 24 måneder, dog fastsættes i § 14, stk. 3, hjemmel til at fastholde 12 måneders indkomstkrav i forbindelse med opretholdelse af registreringen som erhvervsfisker med A-status. Desuden indføres krav til den arbejdsindsats, som indkomsten stammer fra. Her stilles således krav om personlig arbejdsindsats på fiskefartøj samt krav om, at fiskefartøjet/fiskefartøjerne skal have reel tilknytning til dansk fiskerihavn som beskrevet i afsnit 2.2. om tilknytningskravet.

Den foreslåede bestemmelse i § 14 stk. 5, vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, at registrering som erhvervsfisker i henhold til stk. 1, nr. 2, kan opretholdes med 60 pct. personlig indkomst fra en anden personlig arbejdsindsats i fiskeriet end den i stk. 1, nr. 2, nævnte indsats med henblik på fortsat at kunne opretholde registrering som erhvervsfisker med A-status. Bemyndigelsen vil blive udmøntet i overensstemmelse med den gældende tilsvarende regel i bekendtgørelse om registrering som erhvervsfisker med A-status.

Hermed sikres hjemmel til at videreføre i-land-reglen, således at ejere eller medejere af et erhvervsfiskerselskab fortsat kan medregne indtægt fra en aktiv personlig indsats fra tilrettelæggelse af driften af det erhvervsmæssige fiskeri fra land. Erhvervsfiskere med A-status, som ønsker at opretholde denne status i henhold til i-land-reglen, skal ikke genansøge om A-status, de skal blot dokumentere, at de opfylder reglen i forbindelse med myndighedernes kontrol heraf.

Desuden gives i § 14 stk. 5, hjemmel til, at registrering som erhvervsfisker med A-status kan opretholdes på baggrund af de forudgående 12 måneders indkomst, med henblik på ikke at pålægge yderligere administrative byrder i

forbindelse med kontrol af erhvervsfiskere registeret med A-status.

Det følger af den foreslåede lovændring, at ved registrering som erhvervsfisker med A-status og kontrol med opretholdelse heraf, kan seneste skatteopgørelse accepteres som dokumentation for opfyldelse af indtægtskravet. For selvstændige erhvervsdrivende kan det seneste skatteregnskab ligeledes anvendes som dokumentation.

Begrebet erhvervsfiskeri er ikke nærmere defineret i fiskeriloven, men omfatter i praksis alle de aktiviteter, der naturligt hører til at fange og lande fisk som erhverv med henblik på afsætning. Begrebet erhvervsfiskeri omfatter også vedligeholdelse af egne fartøjer, reparation af egne net, køb af fangstredskaber samt tilrettelæggelse af drift i land, også kaldet i-land-reglen, såfremt man yder en aktiv personlig indsats i forbindelse med at man ejer eller er medejer af et erhvervsfiskerselskab, og andre aktiviteter, der er nødvendige for, at det pågældende erhvervsfiskeri kan drives. En fartøjsejer behøver dermed ikke nødvendigvis arbejde ombord på sit fartøj, for at han kan medregne sin indkomst til erhvervsfiskerindkomsten. Vedkommende skal dog yde en aktiv arbejdsindsats i forbindelse med fiskeriet.

I forbindelse med registrering som erhvervsfisker med A-status og opretholdelse heraf, kan seneste skatteopgørelse accepteres som dokumentation for opfyldelse af indtægtskravet i de foregående 12 eller 24 måneder. For selvstændige erhvervsdrivende kan det seneste skatteregnskab ligeledes anvendes som dokumentation. Muligheden for at dokumentere opfyldelse af indkomstkravet med anvendes af seneste skatteopgørelse skal muliggøre enkel administration og lettelse af dokumentationsbyrden.

Med den foreslåede bestemmelse udvides indkomstkravet til også at stille krav om den arbejdsindsats, som indkomsten stammer fra. Formålet hermed er at sikre, at erhvervsfiskere med A-status har aktiv beskæftigelse i fiskeriet.

Lovændringen indebærer en skærpelse af adgangen til registrering som erhvervsfisker med A-status ved at stille et dobbelt krav, der dels indeholder krav om, at 60 pct. af indkomsten skal stamme fra personlig arbejdsindsats på fiskefartøj, dels at indkomsten og arbejdsindsatsen skal have reel tilknytning til dansk fiskerihavn.

Første del af kravet, der angår personlig arbejdsindsats på fiskefartøj, vil sikre, at adgangen til registrering som erhvervsfisker med A-status, og dermed muligheden for at erhverve fiskekvoter, forbeholdes aktive fiskere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kravene for at blive registeret som erhvervsfisker indføres direkte i fiskeriloven, således at kontorarbejde på land som udgangspunkt ikke tæller med i opgørelsen af indkomst fra erhvervsfiskeri. Som undtagelse fastsættes dog i § 14, stk. 3, hjemmel til videreførelse af i-land-reglen, der giver mulighed for at opretholde registrering som erhvervsfisker med A-status, for ejer eller medejer af en erhvervsfiskervirksomhed, der yder aktiv personlig indsats med tilrettelæggelse af driften af det erhvervsmæssige fiskeri fra land. Reglen fremgår af § 5 i

bekendtgørelse nr. 1101 af 4. november 2019 om registrering som erhvervsfisker med A-status.

Anden del af kravet, der omhandler reel tilknytning til dansk fiskerihavn, sikrer opfyldelse af tilknytningskravet som beskrevet nedenfor. I modsætning til gældende tilknytningskrav, der alene gælder for EU/EØS-borgere og kræver, at disse lander en vis del af deres fangster i danske havne, som en betingelse for at kunne opnå registrering som erhvervsfisker med A-status, gælder det foreslåede tilknytningskrav ligeledes for egne statsborgere og personer med bopæl i Danmark i en uafbrudt periode på to år. Kravet om tilknytning til dansk havn varetager det legitime hensyn til at sikre, at Danmarks nationale kvote kommer de områder til gode, som historisk har været afhængige af fiskeriet og de erhvervsaktiviteter, der knytter sig hertil.

EU-Domstolen har forholdt sig til hensynet bag fordeling af det økonomiske udbytte ved fiskekvoterne i dom af 14. december 1989 i sag C-216/87, Jaderow.

På baggrund af dommen vurderes det muligt at forfølge hensynet til, at det økonomiske udbytte ved fiskeriet kommer lokalbefolkningen til gode. Det vurderes derfor, at den ønskede tilknytning til den lokale befolkning og den lokale industri i de områder, der er afhængige heraf, vil kunne varetages gennem 3 alternative krav, i form af krav om, at fiskeriet opereres fra et fast forretningssted hvorfra driften styres, at en del af fangsten skal landes i danske havne (50 pct.) eller at en del af fangstrejserne skal udgå fra danske havne (50 pct.).

Opfyldelse af tilknytningskravet gennem fast forretningssted i Danmark indebærer, at erhvervsfiskere med A-status skal udøve erhvervsfiskeri fra et forretningssted med væsentlig tilknytning til Danmark. Væsentlig tilknytning til Danmark forudsættes at kunne dokumenteres ved eksempelvis fysiske, bemandede forretningslokaler i Danmark, hvorfra driften styres eller at virksomheden, som følge af sit faste forretningssted, er skattepligtig til Danmark. For erhvervsfiskere med A-status uden ejerskab af et fartøj eller kvoteandele, kan det faste forretningssted for disse arbejdstagere opfyldes ved, at den primære beskæftigelse i erhvervsfiskeriet, er foretaget ombord på et fartøj ejet af en erhvervsfisker med fast forretningssted i Danmark.

Lige som de gældende tilknytningskrav i bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 om etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed ved udøvelse af erhvervmæssigt fiskeri, vil de tilknytningskrav, der gælder for både EU/EØS-borger såvel som danske statsborgere og personer, som har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år, angå driften af den eller de fiskefartøjer, hvorfra vedkommende person, der ønsker registrering som erhvervsfisker med A-status, udøver fiskeri.

Lovændringen vil indebære, at kravet om en vis andel landinger i dansk fiskerihavn vil kunne opfyldes på flere måder: som opgørelse af det samlede antal landinger over året, som opgørelse af vægten af de samlede landinger over året eller som samlet værdi af landinger til danske og udenlandske havne over året. Landing i dansk havn omfatter også

landinger som umiddelbart efter landing transporteres ud af Danmark, mens landinger i udlandet som straks går i transit til Danmark ikke omfattes af begrebet landing i dansk havn.

Fiskeriet anses at udgå fra dansk fiskerihavn, såfremt fartøjet afgår til fangstpladsen fra Danmark, også hvis der i Danmark blot skiftes besætning, tages grejer, bunkers eller forplejning ombord.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1. og 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af gældende lov § 14, stk. 3, at der ved beregning af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed, jf. stk. 1, nr. 3, bortses fra indtægter fra borgerligt ombud. Desuden bortses fra indtægter fra folkepension for personer, der før opnåelsen af retten til folkepension var registreret som erhvervsfiskere. Indtægter fra tillidsposter i fiskeriets organisationer, fra ansættelse på redningsstationer og fra offentlige hvern ligestilles med bruttoindkomsten fra erhvervsfiskeri for personer, der tidligere har været beskæftiget med erhvervmæssigt fiskeri.

Der er således tale om en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede ændring af § 14, stk. 1, nr. 3, som bliver til nr. 2. Efter gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 3, er personer berettiget til at blive registreret som erhvervsfiskere med A-status, når det dokumenteres, at mindst 60 pct. af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i en periode på 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri, foruden at kravene i henholdsvis § 14, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, er opfyldt, herefter 60 pct.-kravet.

Med den foreslåede ændring bringes § 14, stk. 3, i overensstemmelse med den foreslåede ændring af § 14, stk. 1, nr. 2, således at begrebet bruttoindkomst ved personlig virksomhed erstattes med personlig indkomst.

Desuden præciseres det, at indtægter fra tillidsposter i fiskeriets organisationer, fra ansættelse på redningsstationer og fra offentlige hvern ligestilles med indtægter fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj, for personer, der tidligere har været beskæftiget med erhvervmæssigt fiskeri. Denne præcisering følger af, at lovforslaget indeholder en skærpselse af kravet til arbejdsindsatsen.

I overensstemmelse med gældende praksis vil indtægt fra dagpenge, sygedagpenge, barselsdagpenge og kontakthjælp kunne træde i stedet for den indkomst, som indkomstkravet henviser til, såfremt vedkommende har været beskæftiget med erhvervsfiskeri forud for modtagelsen af disse ydelser.

Beregning af bruttoindkomst ved personlig virksomhed er i praksis sket ved en opgørelse af ansøgerens personlige indkomst og indkomst, der træder i stedet for den personlige indkomst, herunder for eksempel dagpenge m.v.

Til nr. 7

Det fremgår af gældende lovs § 14, stk. 4, at for personer, der ikke opfylder betingelserne i § 14, stk. 1, nr. 1, om dansk indfødsret eller bopæl, men som er omfattet af

Det Europæiske Fællesskabs og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, fastsætter ministeren regler om betingelserne for registrering og opretholdelse heraf, herunder krav om, at fiskeriaktiviteten udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

Der er fastsat regler herom i den gældende bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 om etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed ved udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri.

Som følge af den foreslåede ændring i udmøntningen af tilknytningskravet i lovens § 14, stk. 4, jf. lovforslagets § 14, stk. 1, nr. 2, hvorefter personer, som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS's regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, anses for at opfylde tilknytningskravet, foreslås der at kunne fastsættes yderlige krav til tilknytningen til dansk fiskerierhverv for denne persongruppe, som udgør både danske som øvrige EU- og EØS-borgere.

Det følger af den foreslåede § 14, stk. 4, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om reel tilknytning til dansk fiskerihavn og om personlig indkomst, der stammer fra anden personlig arbejdsindsats i fiskeriet

Bemyndigelsen forventes at blive udnyttet i bekendtgørelse om registrering som erhvervsfisker med A-status, hvor der vil kunne stilles nærmere krav om reel tilknytning til dansk fiskerihavn, som vil kunne opfyldes ved at efterkomme et af de 3 alternative krav: kravet om fast forretningssted i Danmark, eller kravet om at en vis andel fangstlandinger indgå i dansk havn (50 pct.), eller kravet om at en vis andel fangstrejser udgår fra dansk havn (50 pct.).

Efter gældende lovs § 14, stk. 2, skal personer, der er beskæftigede ombord på et dansk indregistreret fiskefartøj, som dokumentation for opfyldelsen af kravet i stk. 1, nr. 2, om, at de har været beskæftigede med erhvervsfiskeri i en periode på 12 måneder, forud anmeldes hos ministeren for fiskeri og ligestilling. Herefter er pågældende registreret som erhvervsfisker med B-status. Ministeren kan efter § 14, stk. 2, 2. pkt., fastsætte regler herom, herunder regler om krav til dokumentationen for den forudgående beskæftigelse som nævnt i stk. 1, nr. 2, i tilfælde, hvor beskæftigelsen ikke har fundet sted på et dansk indregistreret fiskefartøj.

Reglerne om forud anmeldelse og registrering med B-status vurderes at være en formalitet uden praktisk relevans, hvorfor det foreslås, at reglerne i fiskerilovens lovs § 14, stk. 2, om forud anmeldelse og reglerne om registrering med B-status udgår og erstattes af en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at personer i forbindelse med relevant uddannelse kan registreres og opretholde registreringen som erhvervsfisker efter § 14, stk. 1, selv om indkomstkravet i § 14, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil give mulighed for at fastsætte regler om, at personer vil kunne blive registreret som erhvervsfiskere efter lovens § 14, stk. 1, under en rele-

vant uddannelse eller at erhvervsfiskere, som for eksempel ønsker at videreudanne sig inden for erhvervet, midlertidigt kan opretholde deres registrering under uddannelsesforløbet, selv om de ikke opfylder betingelsen om indkomst, jf. lovens § 14, stk. 1, nr. 2.

Med relevant uddannelse menes maritime uddannelser som for eksempel erhvervelse af Det Blå Bevis eller uddannelse og videreuddannelse til fiskeskipper, skibskok og maskinmester m.v., hvor dette umuliggør opfyldelse af indkomstkravet, jf. lovens § 14, stk. 1, nr. 2. Der kan både være tale om, at en registreret fisker har behov for at afbryde sin erhvervsaktivitet i uddannelsesøjemed, eller at en nyuddannet yngre person vil få ret til at blive registreret som erhvervsfisker med A-status efter lovens § 14, selv om vedkommende ikke har den nødvendige indkomst fra erhvervet.

Det er hensigten med bemyndigelsen i den foreslåede § 14, stk. 4, at ministeren i bekendtgørelsesform kan udstede nærmere regler om, hvilke uddannelser der vurderes at være relevante. Desuden vil det være relevant at fastsætte regler om for eksempel tidsmæssig tilknytning mellem uddannelsens afslutning og registrering m.v. Uddannelser og erhvervsmæssige kvalifikationer, som Danmark har pligt til at anerkende i henhold til Europaparlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, vil også blive sidestillet med den tilsvarende danske uddannelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1. og 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det fremgår af gældende lovens § 14, stk. 4, at for personer, der ikke opfylder betingelserne i § 14, stk. 1, nr. 1, om dansk indfødsret eller bopæl, men som er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, fastsætter ministeren regler om betingelserne for registrering og opretholdelse heraf, herunder krav om, at fiskeriaktiviteten udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

Der er fastsat regler herom i den gældende bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 om etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed ved udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri.

Som følge af den foreslåede ændring af tilknytningskravet i forslagens nr. 2 og nr. 6 foreslås § 14, stk. 4, ophævet.

Til nr. 8

I fiskerilovens § 16, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, stilles krav om, at mindst 2/3 af selskabet skal være ejet af henholdsvis erhvervsfiskere eller et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af erhvervsfiskere registreret i henhold til § 14 eller § 21.

Det følger af den foreslåede ændring i § 1, nr. 8, at i § 16, stk. 1, ændres i nr. 1 »§ 21, stk. 1, eller« til: »§ 21, stk. 1,« og i nr. 2, indsættes efter »§ 21, stk. 1«: », eller«.

Der er tale om en konsekvensændring i § 16, stk. 1, nr. 1, som følge af tilføjelsen af et nyt nr. 3 i bestemmelsen, jf. forslaget § 1, nr. 9.

Til nr. 9

Det fremgår af fiskerilovens § 16, at det en betingelse, for at aktie- og anpartsselskaber kan registreres som erhvervsfiskerselskaber, at mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, nr. 1, som indebærer at mindst 2/3 af kapitalandelene i et erhvervsfiskerselskab er ejet af erhvervsfiskere, som er registreret med A-status i Danmark. Der stilles ikke krav vedrørende ejerforholdet for den sidste tredjedel af kapitalandelene i selskabet.

Den anden mulighed for registrering er, hvor selskabet for 2/3's vedkommende ejes af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, nr. 2. § 16, stk. 1, nr. 1 og 2 udtrykker princippet om, at 2/3 af erhvervsfiskerselskaber skal ejes af personer med tilknytning til fiskerierhvervet – også benævnt 2/3-kravet. Det vil betyde, at et selskab, som ejer andele inden for de ovennævnte bundne 2/3 af kapitalandelene i et erhvervsfiskerselskab skal være 100 pct. ejet af erhvervsfiskere med A-status. Der stilles således skærpede krav til ejerforholdene i ejende selskaber.

Et selskab, som er hjemmehørende i et andet EU-land eller i et EØS-land, kan i henhold til de selskabsretlige regler drive virksomhed i Danmark enten ved at stifte et datterselskab eller drive virksomhed gennem en filial her i landet. Filialen skal anmeldes til Erhvervsstyrelsen og skal drives fra en adresse i Danmark. Filialen registreres i CVR-registreret.

Hvis et sådant selskab ønsker at drive selvstændigt erhvervsfiskeri her i landet, skal selskabet herudover være godkendt som erhvervsfiskerselskab i Danmark i henhold til den danske fiskerilov. Det betyder, at hvis for eksempel et svensk fiskeriselskab, som driver virksomhed gennem en filial her i landet, ønsker at købe fiskefartøjer og kvoter, skal selskabet først godkendes og registreres som erhvervsfiskerselskab. 2/3 af kapitalandelene i selskabet skal være ejet af erhvervsfiskere med A-status, og selskabet skal leve op til fiskerilovens krav til vedtægter m.v. Hvis det pågældende selskab for 2/3's vedkommende eller mere ejes af et andet selskab, skal det ejende selskab være 100 pct. ejet af erhvervsfiskere, som er registreret med A-status i Danmark, ligesom selskabets vedtægter skal leve op til fiskerilovens krav. Selskabet kan herefter godkendes på lige fod med selskaber, som har dansk baggrund og betragtes derfor som et dansk erhvervsfiskerselskab i fiskerimæssig henseende. Efter de gældende regler er der alene mulighed for sameje af et erhvervsfiskerselskab mellem erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber med op til 1/3, da 2/3-kravet altid skal være opfyldt efter reglerne i § 16, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2. Efter

ordlyden af § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, er der således ikke mulighed for at opfylde 2/3-kravet gennem en kombination af erhvervsfiskere og selskaber, hvor hele selskabskapitalen ejes af erhvervsfiskere, som tilsammen ejer 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen – altså en kombination af de nugældende § 16, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det følger af den foreslåede ændring af § 1, nr. 9, at § 16, stk. 1, ændres, således at der indsættes et nyt nr. 3, hvor der gives mulighed for at registrere og opretholde registrering for erhvervsfiskerselskaber, hvor selskabet for mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil for eksempel muliggøre selskabskonstruktion, hvor selskabet for 2/3 vedkommende ejes af erhvervsfiskere med A-status og et erhvervsfiskerselskab hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og hvor ejerskabet for eksempel fordeler sig med 1/2 på hver side. Ændringen vil dermed åbne for større fleksibilitet ved fordelingen af ejerskabet af et erhvervsfiskerselskab mellem aktionærer, der udgøres af både fysiske personer og erhvervsfiskerselskaber.

Til nr. 10

Det fremgår af fiskerilovens § 17, stk. 1, nr. 1-4, at berettiget til registrering som bierhvervsfiskere er personer, der har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, såfremt de var registreret som bierhvervsfiskere ved udgangen af 1983, og registreringen er opretholdt, jf. stk. 1, nr. 1, er registreret som erhvervsfiskere, jf. stk. 1, nr. 2, har tilladelse efter afgørelse af det bierhvervsfiskernavn, der er nævnt i lovens § 19 til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område, jf. stk. 1, nr. 3, eller kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder i perioden den 1. januar 1996 til den 1. oktober 1998 har haft en indtægt på 10.000 kr. eller derover fra omsætning af fangster opnået ved fritidsfiskeri, jf. stk. 1, nr. 4.

Efter de gældende regler skal bierhvervsfiskere kunne dokumentere, jf. lovens § 17, stk. 4, at mindst 5 pct. af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i en periode på 12 måneder stammer fra bierhvervsfiskeri. Ministeren kan dog give tilladelse til registrering, jf. § 17, stk. 5, hvis de pågældende kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder inden for de seneste 5 år, hvor de har været registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, har opfyldt indtægtskravet i stk. 4. Desuden kan personer blive registrerede som bierhvervsfiskere efter lovens § 21, stk. 1, selv om de ikke opfylder betingelserne i § 17, når særlige sociale eller helbredsmæssige hensyn taler herfor.

Det foreslås, at § 17 nyaffattes, således at en person er berettiget til registrering som bierhvervsfisker, når vedkommende har dansk indfødsret, er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, og hvis vedkommende: inden for de seneste fem år fra ansøgningstidspunktet har været registreret som erhvervsfisker, jf. den foreslåede § 17, stk. 1, nr. 1, eller har tilladelse til at drive erhvervsfiskeri i et nærmere angivet område, jf. § 19, jf. den foreslåede § 17, stk. 1, nr. 2.

Med forslaget til § 17, stk. 1, vil det fremadrettet kun skal være muligt for personer at nedskalere fra fuldtids erhvervsfiskere med A-status, jf. lovens § 14, til bierhvervsfiskere, eller at gennem afgørelse truffet i Bierhvervsfiskernævnet, jf. lovens § 19, at opskalere fra fritidsfisker til bierhvervsfisker. Forslaget indebærer endvidere, at tilknytningskravet ændres, således at personer omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser sidestilles med personer med dansk indfødsret og personer der har haft ophold her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, jf. afsnit 2.1-2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med nyaffattelsen af § 17, stk. 1, videreføres den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 2, som omfatter erhvervsfiskere med A-status, der kan nedtrappe og blive omregistreret som bierhvervsfiskere som § 17, stk. 1, nr. 1. Dog foreslås bestemmelsen udvidet, således at det ikke kun er registrerede erhvervsfiskere, men også erhvervsfiskere, der har været registreret inden for de sidste 5 år, der kan blive registreret som bierhvervsfisker. Den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 3, som omfatter bierhvervsfiskere, som har tilladelse efter afgørelse fra Bierhvervsfiskernævnet, jf. § 19, til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere givent område videreføres som § 17, stk. 1, nr. 2.

Nyaffattelsen af § 17 indebærer samtidig, at den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 1 og 4, der omfatter henholdsvis bierhvervsfiskere, der var registreret ved udgangen af 1983, og registreringen er opretholdt og bierhvervsfiskere der kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder i perioden den 1. januar 1996 til den 1. oktober 1998 har haft en indtægt på 10.000 kr. eller derover fra omsætning af fangster opnået ved fritidsfiskeri, udgår af bestemmelsen, idet disse ikke længere vurderes at have praktisk relevans for fiskerireguleringen.

Det foreslås endvidere med forslaget til § 17, stk. 2, at registrerede bierhvervsfiskere efter § 17, stk. 1, nr. 1 og 2, skal have haft en landingsværdi i det foregående kalenderår på mindst 5.000 kr., dog 2.000 kr. for personer, der har nået folkepensionsalderen for at kunne opretholde en registrering. Ændringen vil medføre en forenkling af betingelserne for at kunne opretholde registreringen, samtidigt med, at kontrollen af efterlevelsen kan automatiseres, idet det vurderes, at Fiskeristyrelsen ud fra landingsdata vil kun-

ne udføre kontrollen af, om registrerede bierhvervsfiskere opfylder landingskravet i et afsluttet kalenderår.

Med nyaffattelsen af § 17 udgår endvidere den gældende lovs § 17, stk. 4-6. Indtægtskravet for at opretholde en registrering i det gældende stk. 4 erstattes af landingsværdikravet i det foreslåede § 17, stk. 2, jf. ovenfor, mens stykke 5 og 6 i den gældende bestemmelse udgår, idet muligheden for at fravige landingskravet vil være indeholdt i den foreslåede ændring af § 21, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, og nærmere herom under afsnit 2.6.-2.6.3.

Forslaget til forenkling af indtægtskravet fra en periode på 12 måneder til et krav om en vis landingsværdi i det foregående kalenderår indebærer endvidere, at personer, der opnår registrering i et indeværende år, først skal opfylde kravet i det efterfølgende år. Dette medfører, at bierhvervsfiskerne først kan kontrolleres for manglende opfyldelse i henhold til de nye regler ved begyndelsen af 2022.

Bierhvervsfiskere, som er registrerede efter den gældende lovs § 17, vil fortsat bevare deres registrering forudsat, at de for kalenderåret 2021 og fremadrettet opfylder kravet om at have en landingsværdi på 5.000 kr. eller for så vidt angår personer, der har nået folkepensionsalderen, 2.000 kr. i hvert kalenderår.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det fremgår af fiskerilovens § 18, at bierhvervsfiskeri kun må drives personligt og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet arbejdskraft. I bemærkningerne til bestemmelsen, jf. lov nr. 281 af 12. maj 1999, Folketingstidende 1998-99, A, spalte 2, er det specificeret, at bestemmelsen vedrører selve fiskeriaktiviteten, og at det af hensyn til sikkerheden til søs vil være tilladt, at bierhvervsfiskeren får hjælp til at sejle fartøjet eller at have selskab med om bord.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 18, at bierhvervsfiskeriet fortsat skal drives personligt, dog således at det generelt tillades at anvende medhjælp ombord.

Der er således tale om en lempelse i forhold til den gældende bestemmelse, idet det ikke tidligere var tilladt for eksempel at hjælpe med selve redskab- og fangsthåndteringen, herunder for eksempel til at hive redskaberne ombord, hvilket det fremover vil være som følge af den foreslåede ændring. Herudover tilsigtes ikke andre ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Det fremgår af fiskerilovens § 19, at til endelig administrativ afgørelse af ansøgninger om tilladelse til at drive bierhvervsfiskeri, jf. § 17, stk. 1, nr. 3, nedsætter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri et nævn.

Som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 17, jf. lov-

forslagets § 1, nr. 10, bliver henvisningen rettet fra nr. 3 til nr. 2.

Der er således tale om en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 17, jf. forslaget § 1, nr. 10.

Til nr. 13

Det fremgår af gældende lovs § 21, stk. 1, at ministeren kan fravige reglerne i §§ 14 og 17 eller regler fastsat i medfør heraf, og meddele tilladelse til, at personer bliver registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, når særlige sociale eller helbredsmæssige hensyn taler herfor. Bestemmelsen giver ligeledes mulighed for at kunne opretholde registrering efter §§ 14 og 17 for personer, der ikke længere kan opretholde betingelserne herfor grundet sociale eller helbredsmæssige forhold.

Det følger af den foreslåede ændring, at dispensationsadgangen i § 21, stk. 1, udvides således at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri også kan meddele tilladelse til, at personer bliver registreret eller opretholder en registrering som erhvervs- eller bierhvervsfiskere efter reglerne i §§ 14 eller 17 i op til 3 år, når den manglende opfyldelse vurderes at skyldes ekstraordinære udefrakommende begivenheder i form af havari eller biologisk eller markedsmæssig udvikling i fiskerierhvervet, selv om betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der også kan dispenseres fra kravene til registrering efter §§ 14 og 17 med henvisning til økonomiske forhold, for eksempel i tilfælde hvor en fisker, trods beskæftigelse i fiskeriet, ikke opfylder kravet om 60 pct. personlig indkomst fra erhvervsfiskeri, fordi fiskeriaktiviteten har givet underskud eller meget lavt overskud. Her vurderes det hensigtsmæssigt at kunne tage for eksempel arbejdsindsatsen i betragtning.

Således kan der meddeles tilladelse til registrering som erhvervsfisker med A-status med henvisning til at særlige økonomiske hensyn taler herfor, således at en periode op til 3 år vil kunne accepteres til opfyldelse af indkomstkravet i § 14 stk. 1, nr. 2, i tilfælde hvor en erhvervsfisker driver fiskeri med underskud eller meget lavt overskud.

Det vil ikke altid være behov for en dispensation i tilfælde af havari, idet fiskeren i mange tilfælde ikke vil have anden konkurrerende beskæftigelse, der tilsiger en fravigelse, især når evt. understøttelsesydelse i form af dagpenge m.v., vil tælle med som indkomst fra erhvervsfiskeri, til opfyldelse af indkomstkravet i § 14, stk. 1, nr. 2.

Tilladelse til opretholdelse i forbindelse med sociale eller helbredsmæssige forhold, havari, eller når den manglende opfyldelse vurderes at skyldes biologiske eller markedsmæssige forhold i erhvervet, vil blive givet i en tidsbegrænset periode, der dog ikke kan være længere end op til 3 år, således at ansøgeren har passende tid til at erstatte det havarede fartøj med et nyt eller de biologiske eller markedsmæssige forhold er genetableret, hvorefter vedkommende igen vil skulle opfylde de almindelige betingelser i § 14, stk. 1, nr. 2, eller § 17, stk. 2. Af samme grund bør dispensation kun gives ved forhold, der vurderes at være af forbigående

karakter og ikke, såfremt det vurderes usandsynligt, at forholdene vil stabilisere sig inden for en overskuelig tidshorisont.

Som følge af den foreslåede § 1, nr. 4, der kobler kravet om tilknytning til dansk fiskerihavn med indkomstkravet, kan udsving i kvoter og markedsforhold gøre det særdeles vanskeligt at opfylde dette afledte krav, for eksempel i situationer hvor ekstraordinære forhold kræver fiskeriaktiviteter længere fra Danmark, end det var gældende ved tidspunktet for registreringen som erhvervsfisker med A-status.

Som konsekvens heraf gøres det muligt at give dispensation fra indkomstkravet og det hertil knyttede krav om tilknytning til dansk fiskerihavn, således at en registrering kan opretholdes, når disse forhold gør sig gældende.

Når biologiske eller markedsmæssige forhold gør sig gældende, forventes mange fiskere at være i samme situation, og ansøgning om tilladelser vil derfor kunne behandles samlet i disse tilfælde. Dette forventes at kunne blive tilfældet ved for eksempel kollaps i visse fiskebestande på grund af biologiske forhold som iltsvind, eller på grund af markedsmæssige forhold som international handelskonflikt, globale pandemier, krig, naturkatastrofer m.v.

Fiskerettighederne kan også påvirkes af internationale forhold og priserne kan påvirkes af udsving som følge af uforudsigelige faktorer, som for eksempel forhøjet markedsudbud af en given fiskeart som følge af ekstraordinære ændringer i afsætningsmulighederne.

Ved havari forstås motor- eller skroghavari, der sætter fartøjet ude af drift i en længere periode.

Ved markedsmæssige forhold forstås for eksempel store fald i priser som følge af store fald i for eksempel efterspørgsel, embargo samt andre usædvanlige markedssituationer.

Ved biologiske forhold forstås store fald i en eller flere bestande som følge af iltsvind, overfiskeri, klimaforandringer m.v.

Alle de ovennævnte situationer og sammenlignelige forhold vil kunne forventes at begrunde, at der bør gives dispensation.

For at sikre at hovedreglen om en bestemt indkomst fra fiskeri i § 14 stk. 1, og § 17 stk. 2, fastholdes, vil det med den foreslåede bestemmelse ikke være muligt at opnå tilladelse til dispensation for mere end 3 år. Fornytt dispensation efter udløbet af den første dispensationsperiode tildeles kun i helt særlige tilfælde. Dispensation på baggrund af havari, biologiske eller markedsmæssige forhold, forudsætter at der er tale om en person der allerede er registreret som erhvervsfisker med A-status, og som ønsker at bibeholde denne status. Reglerne for dispensation på grund af sociale og helbredsmæssige forhold videreføres uændret.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Det fremgår af fiskerilovens § 27, stk. 1, 1. pkt., at ud over det i fiskerilovens § 26 nævnte lystfiskeri, kan personer, der ikke er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, eller som ikke er særligt fiskeriberettiget i henhold til §§ 24 og 25, udøve fritidsfiskeri.

Endvidere fremgår det af fiskerilovens § 27, stk. 1, 2. pkt., at ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om betingelserne for udøvelsen af fritidsfiskeri, herunder om de redskaber, der må anvendes ved fritidsfiskeri.

Det følger af den foreslåede ændring af fiskerilovens § 27, stk. 1, at 2. pkt., udvides til at også give ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere.

Tabte redskaber, eller spøgelsesnet, er betegnelsen for tabte fiskeredskaber, som ikke efterfølgende bjærges.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere. Det vil få den virkning, at fritidsfiskere, der fisker med garn, vil være omfattet af krav om indberetning af tabte redskaber.

Lovændringen forventes udmøntet i en bekendtgørelse, hvor fritidsfiskere vil blive forpligtet til at indberette tabte redskaber på samme måde, som erhvervsfiskere er forpligtet efter kontrolforordningens artikel 48.

Omfanget af spøgelsesnet (tabte redskaber) vil med den foreslåede bestemmelse kortlægges i danske farvande både for fritidsfiskere og erhvervsfiskere.

Med den forventede udmøntning af bemyndigelsen vil indberetningskravet danne datagrundlag for mængden af tabte redskaber ved at bruge oplysninger såsom tid og sted, hvor redskabet er tabt, type af redskab, navn, adresse og telefonnummer samt type af fiskeri.

Desuden vil den forventede udmøntning indebære, at der etableres en indberetningsløsning, som vil angive de nøjagtige koordinater for, hvor redskabet er tabt.

Endvidere vil den forventede udmøntning få den virkning, at indberetningen vedrørende tabte redskaber fremadrettet vil kunne ske digitalt, for eksempel gennem en app.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Det fremgår af fiskerilovens § 32, stk. 4, 1. pkt., at langs alle kyststrækninger er det hele året forbudt i en afstand af 100 m fra lavvandslinjen at anvende nedgarn.

Bestemmelsen i den nuværende udformning indebærer, at fiskeri med nedgarn er forbudt 100 m fra lavvandslinjen. Bestemmelsen er dog i praksis blevet fortolket således, at fiskeri med nedgarn er forbudt 100 m og derunder fra lavandslinjen.

Med den foreslåede ændring af § 32, stk. 4, 1. pkt., tydeliggøres det, at fiskeri med nedgarn er forbudt 100 m og derunder fra lavvandslinjen.

Forslaget vil medføre, at lovens ordlyd vil være i overensstemmelse med intentionerne bag den gældende § 32, stk. 4, 1. pkt., om at forbyde fiskeri med nedgarn 100 m og derunder fra lavandslinjen. Der tilsigtes med præciseringen ikke ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Til nr. 16

Det er ikke tilladt at anvende et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri, medmindre fartøjet er registreret med fiskerilicens i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og samtidig er registreret i Erhvervsministeriet, jf. fiskerilovens § 38, stk. 1.

Fiskerilicens, som udstedes efter regler, der er fastsat i medfør af § 38, stk. 2, kan kun udstedes for fartøjer, der for 2/3's vedkommende ejes af personer, der er registreret som berettigede til at drive erhvervs- eller bierhvervsfiskeri i medfør af §§ 14 eller 17 eller efter regler fastsat i medfør heraf eller i henhold til fiskerilicens efter § 21, stk. 1. I henhold til lovens § 21, stk. 1, og § 22 kan der undtages fra kravene i §§ 14 og 17.

Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1083 af 30. oktober 2019 om fartøjer, der anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand som nævnt i § 8.

Det vurderes, at betingelserne for at kunne opretholde en fiskerilicens til et fiskefartøj, jf. lovens § 38, stk. 3, også fremadrettet kan være relevante at stille som betingelse for opretholdelse af registreringen som erhvervsfisker med A-status, jf. § 14, stk. 1.

Gældende lovs § 38, stk. 3, indeholder i dag hjemmel til at fastsætte regler om, at fiskeriet drives således, at der er reel forbindelse til dansk fiskerihavn som betingelse for at udstede fiskerilicens til fiskefartøjer. Det vurderes, at betingelserne for at kunne udstede og opretholde en fiskerilicens til et fiskefartøj, jf. lovens § 38, stk. 3, vil skulle udmøntes i overensstemmelse med udmøntning af tilknytningskravet i § 14.

Af hensyn til konsekvent anvendelse af lovens begreber ændres § 38, stk. 3 således, at der henvises til "reel tilknytning" i stedet for "reel forbindelse" i overensstemmelse med § 14.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Det fremgår af fiskerilovens § 39, stk. 3, at ministeren kan dispensere fra kravene i § 39, stk. 1 og 2, for en nærmere afgrænset periode, hvis et fartøj overtages som led i gældsfuldstgørelse, i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer eller hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

Fiskerilovens § 39 fastlægger, hvem der kan eje fiskefartøjer, som anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri. Fiskefartøjer skal være registreret i Dansk Skibsregister, jf. lovens § 38, stk. 1, for at kunne benyttes til at drive erhvervsmæssigt fiskeri. Dette kræver, jf. § 39, stk. 1, at ejeren er udstyret

med en fiskerilicens til fartøjet. Fiskerilicens, som udstedes efter regler, der er fastsat i medfør af § 38, stk. 2, kan kun udstedes for fartøjer, der for 2/3's vedkommende ejes af personer, der er registreret som berettigede til at drive erhvervs- eller bierhvervsfiskeri i medfør af §§ 14 eller 17 eller efter regler fastsat i medfør heraf eller i henhold til fiskerilicens efter § 21, stk. 1. I henhold til lovens § 21, stk. 1, og § 22 kan der undtages fra kravene i §§ 14 og 17.

Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er registreret i medfør af § 16, stk. 1 og 2, til selvejende uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a, og til frivillige kystfiskerforeninger, som er godkendt i medfør af § 16 b. Hvis et fartøj skifter ejer, bortfalder fiskerilicensen til at anvende fartøjet til erhvervmæssigt fiskeri, jf. lovens § 39, stk. 2, hvis den nye ejer ikke opfylder betingelserne i stk. 1. Fiskerilicens bortfalder endvidere, hvis de personer eller selskaber, der ejer fartøjet, ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 39, *stk. 3*, at ministeren, i stedet for at give konkrete dispensationer bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at personer og selskaber, der overtager fartøjer som led i gældsfyldstgørelse, i forbindelse med erhvervmæssig handel eller ved arv eller uskiftet bo, kan opretholde registrering i Dansk Skibsregister.

Den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen forventes anvendt til i bekendtgørelse til at fastsætte nærmere regler for pengeinstitutters overtagelse af fartøjer i forbindelse med gældsfyldstgørelse, skibsmægleres overtagelse i forbindelse med erhvervmæssig handel med fartøjer eller arvingers overtagelse i forbindelse med dødsfald. Der vil kunne sættes betingelser om, hvor lang tid indehaveren af fartøjet kan opretholde registreringen af fartøjet, eller for eksempel betingelser om, at indehaveren af fartøjet, som led i gældsfyldstgørelsen vil kunne udleje fartøjet til en erhvervsfisker med A-status, jf. lovens § 14, stk. 1, til et erhvervsfiskerselskab, jf. lovens § 16, stk. 1, eller til en bierhvervsfisker, jf. lovens 17, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Det fremgår af fiskerilovens § 54, stk. 1, at alle, der udøver lystfiskeri skal have gyldigt lystfiskertegn. Undtaget herfra er dog personer under 18 år og personer, der har ret til at oppebære folkepension. For at oppebære ret til folkepension, skal personen være i folkepensionsalderen, have dansk indfødsret og bopæl i riget eller hyre på dansk skib. Reglerne om dansk indfødsret og bopæl i riget eller hyre på dansk skib gælder ikke i visse tilfælde. Disse regler findes i kapitel 1 i pensionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 23. september 2019.

Retten til at oppebære folkepension er betinget af, at personen har dansk indfødsret (statsborgerskab), jf. pensionslovens § 2, stk. 1. Dette gælder dog ikke personer, der har haft fast bopæl her i riget i mindst 10 år mellem det fyldte

15. år og folkepensionsalderen, heraf mindst 5 år umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Indgives ansøgningen efter folkepensionsalderen, skal bopælskravene være opfyldt ved folkepensionsalderen, jf. pensionslovens § 2, stk. 2, nr. 1. Det gælder heller ikke udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven, jf. pensionslovens § 2, stk. 2, nr. 2. Retten til at oppebære folkepension er også betinget af, at personen har fast bopæl her i riget eller hyre på dansk skib, jf. pensionslovens § 3, stk. 1. Pensionsloven suppleres af EU-regler, der koordinerer medlemsstaternes sociale sikringsordninger.

Fritagelse for at betale lystfiskertegn forudsætter efter ordlyden i den gældende bestemmelse i § 54, at vedkommende har ret til at oppebære folkepension. Det vurderes, at bestemmelsen forskelsbehandler ikke-danske statsborgere, og at kravet rejser spørgsmål i forhold til EU-rettens diskriminationsforbud i forhold til EU- og EØS-borgere, jf. TEUF-traktatens art. 18.

Det følger af den foreslåede ændring af § 54, stk. 1, 2. *pkt.*, at der i stedet for kravet om ret til at oppebære folkepension, fastsættes et krav om opnåelse af alder svarende til den, der giver ret til at oppebære folkepension.

Forslaget vil have den virkning, at alle personer, der har nået folkepensionsalderen, vil blive fritaget fra kravet om lystfiskertegn og således kunne udøve lystfiskeri uden tegn.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Fiskerilovens § 112 c, stk. 1, indeholder bemyndigelse for ministeren for fiskeri og ligestilling til at fastsætte regler om, at kommunikation i henhold til bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (såkaldt IUU-fiskeri), skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne.

Efter § 112 c, stk. 2, kan der fastsættes regler om digital kommunikation, for eksempel om anvendelse af bestemte digitale formater og om digital signatur. Bestemmelsen sikrer, at afsender- og modtagersystemerne kan tale sammen og at borgeren eller virksomheden kan identificeres med fornøden sikkerhed.

§ 112 c, stk. 3, giver ministeren eller den ministeren bemyndiger dertil mulighed for at udstede dokumenter uden en personlig underskrift, herunder selve afgørelsen, med samme retsvirkning som underskrevne dokumenter.

§ 112 c, stk. 4, indeholder bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller den, ministeren bemyndiger hertil, som afsender.

§ 112 c, stk. 5, fastslår, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, det vil sige modtageren af meddelelsen. Meddelelsen

anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten.

Det følger af den foreslåede ændring af § 112 c, *stk. 1*, at bemyndigelsen udvides, således at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at kommunikation i henhold til regler udstedt i medfør af lovens § 35, stk. 2, skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne.

Fiskerilovens § 35, stk. 2, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om øvre grænser for det samlede ejerskab af kvoteandele.

Den foreslåede udvidelse vil have den virkning, at ministeren i medfør af den gældende lovs § 112 c, stk. 2, kan fastsætte de nærmere regler om digital kommunikation i forbindelse med krav om indberetning i medfør af regler udstedt efter § 35, stk. 2, herunder om anvendelse af bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, digitale signaturer eller lignende. Den foreslåede udvidelse har endvidere den virkning, at Fiskeristyrelsen kan udstede dokumenter uden en personlig underskrift, herunder afgørelser truffet i henhold til reglerne, med samme retsvirkning som underskrevne dokumenter, jf. § 112 c, stk. 3, samt at det bliver muligt at fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller den, ministeren bemyndiger hertil, som afsender, jf. § 112 c, stk. 4. Meddelelser i henhold til regler udstedt i medfør af lovens § 35, stk. 2, vil anses for at være kommet frem, når de er tilgængelig for adressaten, jf. § 112 c, stk. 5.

I forbindelse med udvidelse af pligten til at indberette og kommunikere digitalt er det forudsat, at der i et begrænset omfang kan gøres undtagelse fra denne pligt, for eksempel på baggrund af funktionsnedsættelse, psykiske lidelser m.v. Det vil derfor være muligt at opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation ved ansøgning herom. For eksempel kan der i en overgangsperiode være behov for at fastsætte regler om at undtage ejere af visse mindre fartøjer fra pligten til digital indberetning, hvis de af helt særlige grunde, som for eksempel funktionsnedsættelse, psykiske lidelser m.v., ikke har mulighed for at anvende digital kommunikation. Det vil således ved ansøgning være muligt at opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation.

Det er hensigten at bemyndigelsen i § 35, stk. 2, skal udnyttes til at fastsætte regler på kvotekonzentrationsområdet, hvor økonomiske mellemværende mellem erhvervsfiskere, skal tælle med som B-kvoter, som tillægges den fisker, der har direkte eller indirekte har ydet lån eller stillet sikkerhed for en anden fisker.

Til nr. 20

Efter fiskerilovens § 117, stk. 1, påhviler det ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri at kontrollere overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter om fælles fiskeripolitik. Kontrollen sker efter reglerne i fiskerilovens kapitel 20 om angivelse

og behandling af oplysninger og kapitel 22 om kontrol og tilsyn.

Fiskeriloven indeholder i dag ikke hjemmel for fiskerikontrollen til at anvende kontrolpunkter for den fysiske kontrol til søs og den fysiske kontrol til søs gennemføres efter gældende praksis ved at fiskerikontrollen sejler frem til det fiskefartøj, som skal kontrolleres.

Gennemførelse af den fysiske fiskerikontrol til søs sker i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, EU-Tidende 2009, nr. L 343, side 1 (herefter kontrolforordningen) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, EU-Tidende 2011, L 112, s. 1 (herefter gennemførelsesforordningen).

Kontrolforordningen indeholder i forordningens afsnit VII regler om gennemførelse af fysisk kontrol (inspektioner), herunder, at inspektioner skal foretages på en sådan måde, at de forstyrrer fartøjet og dets aktiviteter m.v. mindst muligt. Gennemførelsesforordningen indeholder bl.a. i forordningens afsnit VI, afdeling 2, nærmere regler om gennemførelse af kontrol (inspektioner) til søs, herunder artikel 103 om bording af fiskefartøjer, hvorefter fiskerikontrollen, når de går om bord eller fra borde, som med visse undtagelser ikke kan kræve, at fiskefartøjet skal standse eller manøvrere fartøjet, når det er i gang med at fiske, eller indstille udsætningen eller indhalingen af fiskeredskaber. Efter forordningens artikel 104 må en inspektion som udgangspunkt højst vare fire timer.

Målsætninger for kontrol og håndhævelse af EU's fælles fiskeripolitik er fastlagt i artikel 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse nr. 2004/585/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 22 (grundforordningen).

Blandt målsætningerne kan fremhæves, at kontrol og håndhævelse af den fælles fiskeripolitik skal sikres gennem en effektiv EU-fiskerikontrolordning, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri (ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri). Det fremgår endvidere af artikel 36, stk. 3, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre kontrol, inspektion og håndhævelse af de aktiviteter, der udføres inden for den fælles fiskeripolitiks anvendelsesområde, herunder indførelse af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Kontrolforordningen og gennemførelsesforordningen indeholder ikke nærmere regler om fastlæggelse af selve positionen (kontrolpunktet) for kontrollen til søs i de havområder, hvor der føres kontrol.

Det er således overladt til de nationale myndigheder in-

den for rammerne af grundforordningen, kontrolforordningen og gennemførelsesforordningen at anvende de kontrolredskaber, som findes mest velegnende til kontrol med det relevante fiskeri.

Med forslaget til § 124 a foreslås det, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om kontrolpunkter til søs til kontrol i henhold til loven, regler fastsat i medfør af loven og de i § 10 nævnte EU-retsakter.

Anvendelse af et kontrolpunkt til søs indebærer, at et fartøj indkaldes til kontrol på en af kontrolmyndigheden defineret position, som befinder sig på samme rute, hvor fartøjet sejler, og således at kontroltidspunktet fastsættes til efter fartøjet er færdig med at fiske.

Den foreslåede bemyndigelse skal ses i lyset af den aktuelle situation i Nordsøen og Skagerak og den foreslåede hjemmel skal således gøre det muligt at etablere kontrolpunkter til søs, der giver mulighed for at styrke kontrollen med misrapportering af fangster fra et fangstområde til et andet.

Den foreslåede bemyndigelse vil således kunne anvendes alle steder, hvor der er indikationer om manglende overholdelse af fiskerireglerne og hvor der er behov for skærpet kontrol. Dette omfatter misrapportering af fangster i forbindelse med farvandskifte, fiskeri i lukkede områder, i en forbudsperiode, uden at have en kvote, eller efter at have opbrugt sin kvote eller ud over en tilladt dybde, fiskeri direkte efter en bestand som der er indført fiskeristop eller fiskeriforbud på, slukning af VMS/AIS m.v.

VMS er et satellitbaseret overvågningssystem for fiskefartøjer, der regelmæssigt sender data til fiskerimyndighederne om fartøjers position, kurs og fart.

AIS er et fartøjsovervågningssystem, der bruges til at forbedre sikkerheden til søs, som giver fartøjer mulighed for at udveksle data om identitet, position, kurs og fart med andre fartøjer i nærheden og med myndighederne til lands.

Desuden vil den nye bemyndigelse kunne anvendes, når fartøjer indkaldes til kontrol på en position som er hensigtsmæssig i forhold til fartøjets og kontrolfartøjets individuelle placering samt de aktuelle vejrforhold, herunder dårligt vejr. Indkaldelse til kontrol på en defineret position vil således skulle udføres mindst muligt indgribende for fartøjerne i relation til transporttid til og fra kontrolpunktet, og sejltiden for fiskefartøjet forventes i gennemsnit ikke at blive forøget med mere end 1 time.

Der påtænkes en proportionel kontrol af alle fartøjer, uanset flagstaten, og kontrollen vil blive tilrettelagt på en sådan

måde, at den finder lige anvendelse på fiskere fra Danmark, andre medlemslande samt tredjelands på en ikke-diskriminerede vis.

Den foreslåede bemyndigelse til ministeren forventes aktuelt at blive udmøntet i en bekendtgørelse, som vil fastsætte de nærmere regler om fartøjsmålgruppen, placering af kontrolpunkter til søs samt planlægning og indkaldelse til kontrol med henblik på at kontrollere misrapportering af fangster fra et fangstområde til et andet, aktuelt Skagerak/Nordsøen-området.

Fartøjsmålgruppen for kontrollen vil være fartøjer, der driver fiskeri i flere fangstområder på samme fangstrejse, da dette er en forudsætning for at kunne misrapportere fangstområde.

Der vil kunne fastsættes straf, i form af bøde for overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af pligten til at møde frem til kontrol ved kontrolpunktet, i en bekendtgørelse, som vil udstedes i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 124 a, jf. fiskerilovens § 130, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.11.-2.11.3.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2021.

Til § 3

Fiskeriloven gælder som udgangspunkt ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 143, stk. 1.

Efter lovens § 143, stk. 2, finder loven anvendelse for overtrædelse af visse EU-forordninger, også når de er begået på Færøerne eller i Grønland. Efter § 130, stk. 8, hører overtrædelser af de pågældende EU-forordninger under dansk straffemyndighed (jurisdiktion), uanset om overtrædelsen er begået uden for Danmark, hvis overtrædelsen er begået af en person, der på gerningstidspunktet havde dansk statsborgerskab og ikke havde bopæl eller i øvrigt var hjemmeboende på Færøerne eller i Grønland.

De foreslåede ændringer i nærværende ændringslov vedrører ikke de forhold, der er omfattet af de EU-forordninger, der nævnes i lovens § 143, stk. 2, og som skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU).

Det foreslås derfor, at ændringsloven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget § 1

§ 11. Selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand må kun drives af

1) erhvervsfiskere med A-status registreret efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,

2) - 6) ---

Stk. 2-4. ---

§ 16. Aktie- og anpartsselskaber kan registreres som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri, når

1) mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk.

1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, eller

2) selskabet for 2/3's vedkommende ejes af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk.

1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.

Stk. 2. Registrering kan kun ske, når vedtægterne indeholder bestemmelser om, at

1) aktier og anparter svarende til $\frac{2}{3}$ af selskabskapitalen kun kan udstedes eller overdrages til eje eller pant til personer og selskaber, der er registreret af ministeren for fiskeri og ligestilling som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,

2) - 5) ---

Stk. 3-5. ---

§ 14. Personer er berettiget til at blive registreret som erhvervsfiskere med A-status, når det dokumenteres, at

1) de har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen,

2) de har været beskæftigede med erhvervsfiskeri i de foregående 12 måneder, jf. stk. 2, og

3) mindst 60 pct. af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri, jf. stk. 3.

Stk. 2. Personer, der er beskæftigede om bord på et dansk indregistreret fiskefartøj, skal som dokumentation for opfyldelsen af kravet i stk. 1, nr. 2, forud anmeldes hos ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Den pågældende er

I fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 21. marts 2019, som ændret ved lov nr. 558 af 7. maj 2019 og lov nr. 559 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, nr. 1, § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 16, stk. 2, nr. 1, udgår »efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4,«.

2. I § 14, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »dansk indfødsret:«, er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser«, og efter »registreringen,« indsættes: »og«.

3. § 14, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

4. I § 14, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 2, ændres »bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri« til: »personlige indkomst i de foregående 24 måneder stammer fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj med reel tilknytning til dansk fiskerihavn«.

5. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Registrerede erhvervsfiskere efter stk. 1, skal for at opretholde registreringen kunne dokumentere, at kravet

herefter registreret som erhvervsfisker med B-status. Ministeren kan fastsætte regler herom, herunder regler om krav til dokumentationen for den forudgående beskæftigelse som nævnt i stk. 1, nr. 2, i tilfælde, hvor beskæftigelsen ikke har fundet sted på dansk indregistreret fiskefartøj.

Stk. 3. Ved beregning af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed, jf. stk. 1, nr. 3, bortses fra indtægter fra borgerligt ombud. Desuden bortses fra indtægter fra folkepension for personer, der før opnåelsen af retten til folkepension var registreret som erhvervsfiskere. Indtægter fra tillidsposter i fiskeriets organisationer, fra ansættelse på redningsstationer og fra offentlige hverv ligestilles med bruttoindkomsten fra erhvervsfiskeri for personer, der tidligere har været beskæftiget med erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 4. For personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1, om dansk indfødsret eller bopæl, men som er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, fastsætter ministeren regler om betingelserne for registrering og opretholdelse heraf, herunder krav om, at fiskeriaktiviteten udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

§ 16. Aktie- og anpartsselskaber kan registreres som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri, når

- 1) mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, eller
- 2) selskabet for 2/3's vedkommende ejes af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.

Stk. 2-5. ---

§ 17. Berettiget til registrering som bierhvervsfisker er personer, der har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, såfremt de

- 1) var registreret som bierhvervsfisker ved udgangen af 1983, og registreringen er opretholdt,

i stk. 1, nr. 1, er opfyldt, og at mindst 60 pct. af deres personlige indkomst de foregående 12 måneder stammer fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj eller fra anden personlig arbejdsindsats i fiskeriet med reel tilknytning til dansk fiskerihavn.«

6. I § 14, stk. 3, 1. pkt., ændres »bruttoindkomst ved personlig virksomhed, jf. stk. 1, nr. 3,« til: »personlig indkomst, jf. stk. 1, nr. 2,« og i stk. 3, 3. pkt., ændres »bruttoindkomsten fra erhvervsfiskeri for personer,« til: »indtægter fra personlig arbejdsindsats på et fiskefartøj, jf. stk. 1, nr. 2, for personer,«.

7. § 14, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om reel tilknytning til dansk fiskerihavn og om personlig indkomst, der stammer fra anden personlig arbejdsindsats i fiskeriet.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at personer i forbindelse med relevant uddannelse kan registreres og opretholde registreringen som erhvervsfisker med A-status, selvom betingelserne i stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt.«

8. I § 16, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 21, stk. 1, eller« til: »§ 21, stk. 1,« og i nr. 2 indsættes efter »§ 21, stk. 1«: », eller«.

9. I § 16, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.«

10. § 17 affattes således:

»§ 17. En person er berettiget til registrering som bierhvervsfisker, når vedkommende har dansk indfødsret, er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, og hvis vedkommende:

2) er registreret som erhvervsfiskere,

3) har tilladelse efter afgørelse af det i § 19 omtalte nævn til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område eller

4) kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder i perioden den 1. januar 1996 til den 1. oktober 1998 har haft en indtægt på 10.000 kr. eller derover fra omsætning af fangster opnået ved fritidsfiskeri.

Stk. 2. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at der efter ansøgning kan meddeles tilladelse til, at personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan registreres som bierhvervsfiskere, såfremt de kan dokumentere på anden måde at have erhvervet kendskab til erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 3. For personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1 om dansk indfødsret eller bopæl, men som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, fastsætter ministeren regler om betingelserne for registrering og opretholdelse heraf, herunder krav om, at fiskeriaktiviteten udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

Stk. 4. Bierhvervsfiskere, som er registreret i henhold til stk. 1, nr. 2, 3 eller 4, eller i henhold til tilladelse efter stk. 2, skal for at bevare denne ret kunne dokumentere, at mindst 5 pct. af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra bierhvervsfiskeri. Ved beregning af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed bortses fra indtægter fra folkepension for personer, der før opnåelsen af retten til folkepension var registreret som bierhvervsfiskere eller erhvervsfiskere.

Stk. 5. Ministeren kan give tilladelse til, at registrerede bierhvervsfiskere, som ikke opfylder kravet i stk. 4, kan opretholde registreringen som bierhvervsfisker, hvis de pågældende kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder inden for de seneste 5 år, hvor de har været registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, har opfyldt indtægtskravet i stk. 4.

Stk. 6. Opretholdelse af registrering efter stk. 5 er betinget af, at den pågældende senest 14 måneder efter, at der er udstedt tilladelse til opretholdelse af registrering efter stk. 5, dokumenterer, at indtægtskravet i stk. 4 har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter udstedelsen af tilladelsen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra tilladelsesudstedelsen ikke på ny opnå tilladelse efter stk. 5.

§ 18. Bierhvervsfiskeri må kun drives personligt og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet medhjælp.

§ 19. Til endelig administrativ afgørelse af ansøgninger om tilladelse til at drive bierhvervsfiskeri, jf. § 17, stk. 1, nr. 3, nedsætter ministeren for fiskeri og ligestilling et nævn

Stk. 2-4. ---

1) inden for de seneste fem år fra ansøgningstidspunktet har været registreret som erhvervsfiskere, eller

2) har tilladelse til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område, jf. § 19.

Stk. 2. Bierhvervsfiskeres fiskeri skal for at opretholde en registrering efter stk. 1, nr. 1 eller 2, have fiskeri med en landingsværdi på mindst 5.000 kr. i det forudgående kalenderår, dog 2.000 kr. for personer, der har nået folkepensionsalderen.«

11. I § 18 ændres »må kun« til: »skal«, og »og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet medhjælp« ændres til: », dog kan anvendes medhjælp om bord.«

12. I § 19 *stk. 1*, ændres »nr. 3« til: »nr. 2«.

§ 21. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan, selv om betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt, meddele tilladelse til, at personer bliver registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, når særlige sociale eller helbredsmæssige hensyn taler herfor.

Stk. 2. ---

§ 27. Ud over det i § 26 nævnte lystfiskeri kan personer, der ikke er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, eller som ikke er særligt fiskeriberettiget i henhold til §§ 24 og 25, udøve fritidsfiskeri. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om betingelserne for udøvelsen af fritidsfiskeri, herunder om de redskaber, der må anvendes ved fritidsfiskeri.

Stk. 2. --

§ 32. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Langs alle kyststrækninger er det hele året forbudt i en afstand af 100 m fra lavvandslinjen at anvende nedgarn. Ministeren kan fastsætte regler om afvigelser i afstanden fra kysten og forbudsperioden.

§ 38. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om, at udstedelse og opretholdelse af fiskerilicens i henhold til stk. 2 er betinget af, at fiskeriet drives således, at der er reel forbindelse til dansk fiskerihavn.

Stk. 4. ---

§ 39. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ministeren kan meddele undtagelse fra stk. 1 og 2 for en nærmere afgrænset periode, hvis et fartøj overtages som led i gældsfyldestgørelse eller i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer. Ministeren kan endvidere meddele undtagelse, hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

Stk. 4-5. ---

§ 54. Alle, der udøver lystfiskeri, jf. § 26, skal have gyldigt lystfiskertegn. Undtaget herfra er personer under 18 år og personer, der har ret til at oppebære folkepension.

Stk. 2-3. ---

§ 112 c. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at kommunikation i henhold til bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne.

Stk. 2-5. ---

13. I § 21, *stk. 1*, indsættes efter »sociale,«: »økonomiske«, og efter »taler herfor« indsættes: », eller opretholder en registrering i op til 3 år, når den manglende opfyldelse vurderes at skyldes havari, biologiske- eller markeds-mæssige forhold i erhvervet«

14. I § 27, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »ved fritidsfiskeri«: », samt om indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere.«

15. I § 32, *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »i en afstand af 100 m«: »og derunder«.

16. I § 38, *stk. 3*, ændres »forbindelse« til: »tilknytning«.

17. I § 39, *stk. 3*, ændres »kan meddele« til: »kan fastsætte regler om«.

18. I § 54, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »ret til at oppebære folkepension« til: »nået folkepensionsalderen«.

19. I § 112 c, *stk. 1*, indsættes efter »kommunikation i henhold til«: »regler udstedt i medfør af § 35, stk. 2, og«.

20. Efter § 124 indsættes:

»§ 124 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om kontrolpunkter til søs til

kontrol i henhold til loven, regler fastsat i medfør af loven og de i § 10 nævnte EU-retsakter.«